

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ 5525

«ΕΧΟΥΜΕ ΠΗ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΟΤΑΝ ΕΧΟΥΜΕ
ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ»

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΤΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ "ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ"

www.alidromos.gr

e-mail: somkenaf@yahoo.gr

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2024

ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 129

ΧΡΟΝΟΣ 25ος

ISSN 2654-072X

Η ΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤ ΔΕΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΝΤΟΠΟΡΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΕΤΕΡΟΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΑΛΥΨΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΠΟ ΑΣΚΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ» ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 1/6/2002

Τις αγορεύειν βούλεται;

Ήταν το ερώτημα που απηύθυνε ο κήρυκας στην Πνύκα προς την Εκκλησία του Δήμου της αρχαίας αθηναϊκής δημοκρατίας, εκεί που συζητούσαν τα προβλήματα της πόλης-κράτους τους, για όποιον ήθελε να εγγραφεί στον κατάλογο των ομιλητών, να πει την άποψή του. Στην σύγχρονη νεοελληνική δημοκρατία, εμάς τους ποντοπλόους ναυτικούς κανείς ποτέ δεν μας κάλεσε να «αγορεύσουμε», να εκφέρουμε άποψη, να πούμε τη γνώμη μας. Ακόμη και από τις εθνικές εκλογές, όσοι ταξιδεύσαμε, κάπου 100.000 στην εποχή μας πάνω στα ελληνικά καράβια, υποτίθεται σε ελληνικό έδαφος, ουσιαστικά ήμασταν αποκλεισμένοι, γιατί μπορούσαμε να συμμετάσχουμε μόνο εάν την ημέρα των εκλογών το καράβι βρισκόταν σε λιμάνι που υπήρχε έστω επίτιμος πρόξενος, κάποιος ντόπιος προμηθευτής τροφίμων ή υλικών, μεγαλοπακάλης δηλαδή. Το ελληνικό κράτος αυτόν τον εμπιστευόταν, όχι όμως τον Έλληνα καπετάνιο για να διενεργήσει τις εκλογές πάνω στο κα-

ράβι, το μικρό εκλογικό κέντρο των 30 ψήφων. Τον Έλληνα καπετάνιο που οι εγγραφές του στο Ημερολόγιο Γέφυρας είχαν θέση δημοσίου εγγράφου και δεν μπορούσαν να αμφισβητηθούν από καμιά αρχή, θεσμό ή οργανισμό.

Τότε, στα 18μνηνα ή δίχρονα μπάρκα μας, δεν δίναμε σημασία σε αυτά. Αλλά προβλήματα μας απασχολούσαν.

Αργότερα όμως, στην απομαχία μας, μετά τα πρώτα χρόνια προσαρμογής μας, συνειδητοποιώντας την ακατανόητη συμπεριφορά του κράτους απέναντί μας, αποφασίσαμε πριν 25 χρόνια να αντιδράσουμε, να συσπειρωθούμε, ιδρύοντας το Σωματείο αρχικά, Σύλλογο αργότερα, επιστρατεύοντας και τον πλέον διάσημο από την τάξη μας, τον Νίκο Καββαδία.

Αλλά και με την προτροπή του τότε λιμενάρχη «για να 'χω και εγώ μία δικαιολογία όταν απευθύνομαι προς τους ανωτέρους μου, ότι πιέζομαι από τους ναυτικούς του νησιού», είχε πει.

Και εκδίδοντας και την εφημερίδα μας, τη «ΘΑΛΑΣΣΑ» και το site μας στο διαδίκτυο alidromos.gr, πήραμε μόνοι μας τον λόγο, χωρίς να περιμένουμε την πρόσκληση του κήρυκα που έτσι κι αλλιώς δεν ερχόταν. Και επί 25 χρόνια «αγορεύουμε», δηλώνουμε παρόντες με πολλούς τρόπους.

Πετύχαμε κάτι, πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι; Και ναι και όχι. Αν ζούσαμε σε ένα σοβαρό και δίκαιο κράτος, σκανδιναβικό π.χ., θα είχαμε πετύχει πολλά, δεν θα χρειαζόταν όμως, αφού εκεί το ίδιο το κράτος θα προνοούσε.

Συνέχεια στη σελίδα 7

Πώς υπολόγισαν τις συντάξεις των ναυτικών; Τι πρέπει να υπολογίσουν;

Με αφορμές: α) αναφορά/επερώτηση βουλευτών, βασιζόμενη σε επιστολή διαμαρτυρίας της Παγκιακής Ένωσης Συνταξιούχων ΝΑΤ, β) Υπόμνημα διαμαρτυρίας συμπατριώτη μας που συνταξιοδοτήθηκε με διαδοχική ασφάλιση, που περιλαμβάνει και θαλάσσια υπηρεσία και γ) την ακατανόητη απάντηση του Υφυπουργού εργασίας (βγάλτε άκρη «... με το ν. 4387/2016 θεσπίστηκε ο νέος τρόπος υπολογισμού των συντάξεων από 13.5.2016 και μετά παράλληλα προβλέφθηκε η δυνατότητα επανυπολογισμού από 1.1.2019 των ήδη καταβαλλομένων από 12.5.2016 συντάξεων, σύμφωνα με τους κανόνες του νόμου αυτού.

Συνέχεια στη σελίδα 12

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2024

(Από τον Γραμματέα του Συλλόγου, Σπ. Τζάκη)

Ενώνονται και πάλι στην φετινή εργατική πρωτομαγιά οι ρότες μας με τις ρότες των εργατών του Σικάγου το 1886, με τους εργάτες της Θεσσαλονίκης του Μάη του 1936, με τους 200 αγωνιστές της εθνικής αντίστασης και τους 6 συμπατριώτες μας που εκτελέστηκαν από τους Ναζί την πρωτομαγιά του 1944, στην Καισαριανή και έξω από τις φυλακές Αργοστολίου, αντίστοιχα.

Η Πρωτομαγιά είναι αγώνας και μνήμη, ημέρα τιμής για την τάξη των εργατών, για την προσφορά της στην κοινωνική πρόοδο, στην πάλη, για μια νέα κοινωνία λαών χωρίς την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Συνέχεια στη σελίδα 12

Γενική συνέλευση, 7/4/2024

Το πρωί της Κυριακής 7/4/2024 και από ώρα 10:00 έως 12:00, έγινε στο Εργατικό Κέντρο Αργοστολίου η προγραμματισθείσα Γ.Σ. του Συλλόγου, παρουσία δύο (μόνο) εκ των προσκληθέντων επισήμων, της κυρίας Λιμενάρχου και του κυρίου Διοικητού της Ναυτικής Ακαδημίας.

Μετά τον σύντομο χαιρετισμό-απολογισμό του απερχόμενου προέδρου (και νυν αντιπροέδρου) καπετάν Τάσου Παγουλάτου, ο νεοεκλεγείς πρόεδρος καπετάν Σπύρος Λασκαράτος περιέγραψε τις μελλοντικές προτεραιότητες στις δράσεις του συλλόγου και ακολούθησαν οι τοποθετήσεις του Γραμματέα του Συλλόγου καπετάν Σπύρου Τζάκη με θέμα τις συνεχείς μειώσεις των συντάξεών μας και η ανάγνωση από τον ταμία του Συλλόγου καπετάν Νίκο Αποστολάτο του πρακτικού της Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου, τα συμπεράσματα του οποίου εγκρίθηκαν από τη Γ.Σ. Η συνεδρίαση συνεχίστηκε με την ανάγνωση μηνύματος του βουλευτή κ. Π. Καπάτου και της τοποθετήσεις όσων εκ των παρόντων συναδέλφων επιθυμούσαν, έληξε δεν με την ανάγνωση από τον πρόεδρο του εν τω μεταξύ συνταχθέντος ψηφίσματος, το οποίο εγκρίθηκε από τα παρόντα μέλη και αναρτήθηκε στα τοπικά ΜΜΕ και όχι μόνο.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΤΗ Γ.Σ. 7/4/2024

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητοί καλεσμένοι, σας καλωσορίζω στην γενική συνέλευση του συλλόγου μας εδώ στο εργατικό κέντρο της Κεφαλονιάς.

Ο σύλλογός μας ιδρύθηκε στις 13/12/2005 και υπεγράφη από την πρόεδρο των πρωτοδικών κυρία Γαϊτάνη.

Αφού πήρε την σκυτάλη από το παγκεφαλλονιακό σωματείο εν ενεργεία και συνταξιούχων ναυτικών όλων των ειδικοτήτων «Νίκος Καββαδίας» που είχε ιδρυθεί το 1999 η αιτία που καταργήθηκε σαν σωματείο ήταν με προτροπή της ΠΝΟ γιατί η ΠΝΟ δεν ήθελε να έχουμε λόγο και ψήφο στις συνεδριάσεις και αποφάσεις της (έγινε τότε τηλεφωνική επικοινωνία της ΠΝΟ με τους τότε διοικούντες το σωματείο οι οποίοι συμφώνησαν για την αλλαγή του καταστατικού).

Ο σύλλογός μας σήμερα απαρτίζεται από 250 μέλη, κατά τις τελευταίες εκλογές που έγιναν ταχυδρομικώς ψήφισαν μόνο 92. Βέβαια υπήρξε πρόβλημα με το τα-

χυδρομείο που δεν έστειλε στους παραλήπτες τους φακέλους με τα ψηφοδέλτια που είχε ταχυδρομήσει ο σύλλογος.

Θέλω να ξεκινήσω πρώτα με το καυτό θέμα της υγείας που διαιωνίζεται στο νησί μας.

Εδώ και λίγο καιρό επισκεφθήκαμε τον βουλευτή του νησιού μας και μαζί με άλλα θέματα αναφερθήκαμε και σε αυτό. Για την έλλειψη των γιατρών στα νοσοκομεία της Κεφαλονιάς μας απάντησε ότι μελλοντικά θα γεμίσουν με γιατρούς τα νοσοκομεία προς το παρόν όμως η ταλαιπωρία υπάρχει και τα εναέρια μέσα του ΕΚΑΒ πηγαίνονται στην Κεφαλονιά.

Άσε που για να πας σε κάποιο γιατρό στο νοσοκομείο πρέπει να έχεις κλείσει ραντεβού 4 μήνες πριν. Τα μηχανήματα στην ΜΕΘ έχουν έρθει αλλά μας διαβεβαίωσε ο κύριος βουλευτής ότι δεν θα έρθουν ποτέ γιατί για να γίνει λειτουργική η ΜΕΘ.

Συνέχεια στη σελίδα 7

Ο ποιητής της θάλασσας και των καπμών των ναυτικών. Λιμάνι Αργοστολίου

Επισκεφθείτε το site μας
www.alidromos.gr

Κοινωνικά

Ένας ακόμη συνάδελφος μάς αποχαιρέτησε πρόσφατα, μπαρκάροντας για το τελευταίο του ταξίδι, ο Φώτης Μανέτος, Γεννημένος στα Μουστάτα, παιδί κι αυτός του Βαλλιάνειου Γυμνασίου Κεραμικών τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια 1948-1954. Φίλος και συμμαθητής με πολλούς από εμάς τους «αναδεξιμιούς» του Νίκου Καββαδία, αφήνει μεγάλο κενό στη σκέψη μας και στην καρδιά μας. Στον αδελφό του Μαρίνο, στην οικογένειά του, τα θερμά συλλυπητήριά μας. Καλό σου ταξίδι, φίλε Φώτη.

ΣΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Το τηλέφωνο χτυπάει
κι η καρδιά της σπαρταράει
ήρθε η ώρα του χωρισμού
και του αποχαιρετισμού.
Με τα δάκρυα στα μάτια
την καρδιά χίλια κομμάτια
πρέπει για όλα να φροντίσει
και να τον ξεπροβοδίσει.
Τα παιδιά στην αγκαλιά της
πρέπει να παρηγορήσει
και το δάκρυ απ' τη ματιά τους
με αγάπη να το σβήσει.
Τώρ' αρχίζει ο αγώνας
να ψωνίσει για το σπίτι
κι όλα να τα ετοιμάσει
μέχρι να 'χουνε σχολάσει.
Να προλάβουνε να φάνε
φροντιστήριο να πάνε
και με την ψυχή στο στόμα
αγωνίζεται για όλα.
Κι Θεός να βοηθήσει
κανείς να μην αρρωστήσει
η καρδιά της μην σπαράξει
κι απ' το κλάμα να πλαντάξει.
Πώς μπορεί να ηρεμήσει
και τον πόνο της να σβήσει!
το τηλέφωνο αγρικεί
καλά νέα να της πει.
Και το βράδυ όταν φτάνει
μοναχή της στο σκοτάδι
λαχταρά την συντροφιά του
να κρυφτεί στην αγκαλιά του.
Κι από δω και κάθε μέρα
με το τηλέφωνο παρέα
μ' αγωνία η ζωή της θα κυλήσει
μέχρι να ξαναγουρίσει.

Αικατερίνη
Γαρμπή-Μωραϊτή

ΚΩΔΙΚΟΣ 5525

Τριμηνιαίο έντυπο του
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
"ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ"

ISSN 2654-072X

Διεύθυνση

Αвт. Τρίτη 50, Αργοστόλι
(Απέναντι από ALHA BANK.
Παραπλεύρως Rock Cafe)
Τηλ. και fax: 2671 0 25656
e-mail: somkenaf@yahoo.gr
Kavadiasunion@hotmail.com

Αρ. Λογαριασμού του Συλλόγου:
ALPHA BANK

683-00-2002-006020

IBAN: GR86 0140 6830

6830 0200 2006 020

Συντακτική Επιτροπή:

Παγουλάτος Αναστάσιος (6939376088)

Τζάκης Σπύρος (6937359943)

Μαρκέτος Βαγγέλης (6937914514)

Εκδότης:

Εκδότης: Λασκαράτος Σπύρος
πρόεδρος (6937281851)

Διανέμεται σε συνδρομητές.

Ετήσια συνδρομή 12 €

Σελιδοποίηση & Εκτύπωση

2614 010100 • 010100.print@gmail.com

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Αθανίτης Σπύρος.....	15€
Μενεγάτος Ευστάθιος.....	25€
Λασκαράτος Γεράσιμος.....	20€
Αλεξάτος Σπυράγγελος.....	20€
Νικολοβιέννης Αντώνης.....	12€
Παπανικολάτος Χριστόφορος.....	50€
Τρομπέτας Γεράσιμος.....	12€
Φιλιππάτος Νικόλαος.....	20€
Φραντζεσκάκης Στέλιος.....	30€
Μωραϊτής Ανδρέας.....	12€
Μωραϊτή-Γαρμπή Αικατερίνη.....	500€
(στη μνήμη του συζύγου της)	
Φαμέλης Ματθαίος.....	20€
Κουλούρης Αλέξανδρος.....	20€
Αλιβιζάτος Διονύσιος.....	20€
Κουρκουμέλης Ανδρέας.....	10€
Τζιβράς Ηλίας.....	20€
Διακρούσης Δημήτρης.....	20€
Φιλιππάτος Σωκράτης.....	50€
Ανώνυμος.....	20€
Τσιτσιλιάς Παναγιώτης.....	15€
Τραυλός Σπύρος.....	20€
Καππάτος Ρήγας.....	50€
Τσιγάντες Κώστας.....	15€
Τσιγάντες Νίκος.....	15€
Παπαδάτου Μοσχούλα.....	20€
Χέλμης Χρήστος.....	20€
Λάζαρης Παναγής.....	25€
Μενάγιας Σπύρος.....	12€
Σέρρας Ηλίας.....	50€
Μωραϊτή-Γαρμπή Αικατερίνη.....	30€
Τουμάση Αρτεμής.....	20€
Τσιγάντες Ηλίας.....	15€
Ζαχαράτος Διονύσης.....	15€
Μουρελάτος Κων/νος.....	15€

Μεγάλα λόγια

■ Κύριε, κάνε με ένα όργανο της Ειρήνης σου: Όπου υπάρχει μίσος, άσε με να δείχνω αγάπη. Όπου υπάρχει αδικία, συγγνώμη. Όπου αμφιβολία, πίστη. Όπου απελπισία, ελπίδα. Όπου σκοτάδι, φως. Όπου υπάρχει θλίψη, χαρά. Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης

■ Ήμουν στεναχωρημένος γιατί δεν είχα παπούτσια. Ώσπου συνάντησα κάποιον που δεν είχε πόδια. Μη φοβάσαι το σκοτάδι της νύχτας. Το σκοτάδι του μίσους να φοβάσαι. ■ Η όμορφη γυναίκα είναι στολίδι. Η καλή είναι θησαυρός.

■ Καλύτερα πετυχαίνεις με το χαμόγελο παρά με το σπαθί. Πρέπει να ξέρεις όλες τις γλώσσες για να μπορείς να συνεννοηθείς. Εκτός κι αν ξέρεις να χαμογελάς.

Μεγαλοβδομαδιάτικο

Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ

Κώστας Βάρναλης

Αμμόσκονη πολλά ψιλή, δίχως αγέρα μήδ' αχά,
πνίγει τον κόκκινο ουρανό, που δίχως ήλιο ανάβει.
Λιγάκι ψήλος αερινό, μια στάλ' ανάσα, — αγκομαχώ!
Άμποτε να με βούλιαζε ξυλάρμενο καράβι,
ω βράδυ καλοκαιρινόν, η μόρ' αυτή, που αστράβει.

Βλέπω την πόλη από μακριά, την Άγια Πόλη, π' αγαπώ.
Απάνω της μια χαρακιά γραμμένη με το μέλι.
Απ' την κλεισμένη μου καρδιά περνάς, σοκάκι χαρωπό,
γλιστράς, γυναίκα, πράσινο μέσα στο κύμα χέλι, —
την ερημιά βαρέθηκα κι η πόλη δε μας θέλει!

Ξυπόλυτοι, μ' ένα ραβδί κι ένα ταγάρι σταυρωτά,
τη μέρα να κρυβόμαστε, τη νύχτα να δρομάμε,
—ξυπνούν αλάργα τα σκυλιά και μας γαβγίζουν σερπετά-
πόσες ημέρες νηστικοί, θυμάμαι δε θυμάμαι!—
αχ! δε βασιτώ, καρδούλα μου, κι ό,τι λογάζεις κάμε.

Άρχισε να κλονίζεται και δεν το κρύβει πια ο Θωμάς.
Ο Πέτρος κακομίλητος τα φρύδια του ζαρώνει.
Και ξαφνικά ξεκόβοντας ο νιος Ιωάννης από μας
παραλαλεί κι αλλόκοτα φαντάσματα ξαμώνει.
Όλους μάς καταντήσατε φαντάσματ' άγρια, Πόνοι!

Καρδιά, πουλί τρεμάμενο, χωρίς φωλιά πάνω στη Γη,
κυνηγημένη πας ομπρός και πίσω δε γυρίζει.
Τί να 'ναι τάχα: θέληση, φόβος, συνήθεια προσταγή...
Μα κάπου θα 'ναι ανάπαψη, κάπου γαλήνια ορθηρίζεις
σε θάλασσα και σε πλαγιές, Άνοιξη, που μυρίζεις.

Μα κείνος τίποτα δε λέει. Διάφανο σώμα κι αδειανό
πάνου απ' το χώμα σπικωτό βαδίζει στον αέρα.
Στα νοτισμένα μάτια του κοιτάς τον άπατο ουρανό.
Λόγος γλυκός, που, κι αν μιλά κι αν δε μιλά, κοφτέρα
βυθίζεται μες στις καρδιές σε νύχτα και σε μέρα.

Στην Άγια Πόλη ως μπήκαμε -βάγια πολλά και φοινικιές!
και ξένοι αρχόντοι και δικοί κρυμμένοι τρέμαν όλοι,
γιατ' άνεμος ξεσήκωνε τα πλήθη (ελπίδες ξαφνικές!)
του 'πα σιγά: -«Τώρα καιρός για τη Μεγάλη Σκόλη!»
-«Ουράνιο το βασίλειο μου κι ουράνια, μάθε, η Πόλη»!

Μ' αρνιέσαι τάφο, Θάνατε, πώς θα με φέρεις στη Χαρά;
Βαθιά στο χώμα, οργιές πολλές, μονάχα κρύα σκουληκία.
Τούτ' η καρδιά, και που μισεί και δικαιοσύνη λαχταρά,
ζητάει δικά της δω στη Γης δυο πιθαμές χαλίκια,
απ' τ' αγαθά, που 'δώσε ο Θεός, ζητάει μερίδα δίκια!

Ποιος το φτωχό μου το κορμί και την ψυχή μου τη φτωχιά
απ' τον κρυφό το Φαρισαίο κι απ' τον τραχύ Λατίνο,
από τον ξένο γέρακα θα σώσει κι απ' την ντόπια οχιά;
Αυτούς σ' ατάραγη ζωή κι αράθυμη ν' αφήνω
κι εγώ ανεμόσκαλα σωμού στο γαλανό να στήνω;

Δεν είναι μοναχά η δικιά μου μοίρα, που με τυραννά,
μαύροι συντρόφοι της δουλειάς και της απελπισιάς.
Ήλιος ζεστός και γόνιμος τα χρόνια μας τα σκοτεινά
για κείνους, που την αρετή μάς θέλουν της θυσίας.
Ήρθε γι' αυτούς, - για μας ακόμη' αργεί ο ωραίος Μεσσίας.

Σε λογισμό και σε καρδιάν ανάμεσα όχλητρα πολλή.
Καθάρια το πρεπούμενο στο νου μου λαγαρίζει,
μα σύντα πάω να κουνηθώ λίγο, το σώμα παραλεί,
πιότερο σφίγγει τ' άλυτο σκιοινί Του, που μ' ορίζει
ψυχή και σώμ' αντίμαχα σε δυο μού τα χωρίζει.

Τα κλάμητά σου, μάνα μου, φτάνουν εδώ στην ερημιά.
Μες στα λιγνά χεράκια σου νυχτόημερα δεμένη,
ώρες κοιτώντας χαμηλά τελειώνεις με λιγοθυμιά.
Μες στ' άδειο σου θυμητικό άλλο από με δε μένει.
Του ζωντανού θανάτου εμείς χρόνια καταραμένοι!

Για σας, μανάδες κι αδερφοί και τώρα κι ύστερα, σιγά
θα κάνω απόψε, που νογώ, της ανταρσίας το κρίμα.
Και ξέρω τί καταλαλιά τη μνήμη μου θα κυνηγά!
Αν δεν πετύχει τούτο δα το πρώτο μέγα βήμα,
θα πουν οι εμπόροι των θεών: «Τον πρόδωσε για χρήμα»!

Σοπενχάουερ

Αικατερίνη
Μωραϊτή-Γαρμπή

Στον ασύρματο

Κουβεντιάζοντας τηλεφωνικά τις προάλλες με τον παλιό καλό φίλο, συμμαθητή και ομότεχνο στη θάλασσα Χρήστο Χέλημ, μου πέταξε, μεταξύ άλλων:

-Σε διαβάζω στην εφημερίδα μας, ποτέ όμως δεν είδα να γράφεις κάτι για τη δουλειά μας, τη δική μας δουλειά στα καράβια. Μόνο από την υπογραφή σου «παλιός μαρκόνης» προκύπτει η επαγγελματική μας σχέση με το υγρό στοιχείο. Το βρίσκεις αρκετό;

-Είναι αλήθεια πως δεν το σκέφτηκα ποτέ, παραδέχτηκα. Τώρα όμως που με προκαλείς, αναπολώντας τις ατελείωτες ώρες ακρόασης στη συχνότητα κλήσεων και κινδύνου (500 Kc/s), ανάλογα με τη θέση του καραβιού μας (κυρίως γεωγραφικό μήκος), βρίσκω πως κάτι έχω και εγώ να πω.

Παρατηρώ λοιπόν πρώτα από όλα, πως ο ομότεχρός μας ποιητής Νίκος Καββαδίας με τον οποίο κατά κύριο λόγο ασχολούμαι, δεν αναφέρεται στον ποιητικό του λόγο, αντίθετα με τον πεζό (όρα «Βάρδια») καθόλου με το ασυρματιστικό. Μόνο από σπόντα, σπάνια, όπως π.χ. στο ποίημα «Θαλάσσια πανίς» της Συλλογής «Πούσι», στο δεύτερο δίστιχο της πρώτης στροφής:

...«Tropical stormy in Madras area cholera και στα νησιά του Lachadiva πυρετοί»...

Συνήθης φρασεολογία σημάτων ασφαλείας εκπεμπομένων στους 500 Kc/s. Και στο ποίημα «black and white» της ίδιας συλλογής (τελευταίο δίστιχο)

...«Όλες τις ρουκέτες τώρα κάψ'τες και Μαρκονί στείλε το SOS»...

Τίποτα άλλο. Η τόσο σημαντική, όχι μόνο για την ασφάλεια πληρώματος, πλοίου, φορτίου και την επικοινωνία με τον έξω κόσμο, ειδικότητα, ήδη κατηρημένη από την τεχνολογία, στην απόλυτη σκιά, στο ημίφως. Ο,τι εγώ θα πω στη σημερινή μου «παραγγελθείσα» συνεργασία, δε θα φωτίσει την ειδικότητα γιατί θα είναι εντελώς προσωπική η γωνία από την οποία θα «δω» τα πράγματα, τόσο προσωπική που φοβάμαι ότι ο Χρήστος και οι ομότεχοί μας θα με καταλάβουν. Θα αναμετρηθώ όμως με τη σαφήνεια και για τους άλλους. Και όχι από σπόντα, όχι ξώφαλτσα:

Ευθύς εξαρχής καταθέτω ότι θεωρώ θέμα αρχής να μην γίνω απλώς διεκπεραιωτής της δουλειάς μου, αλλά λειτουργός της. Επέβαλα για αυτό στον εαυτό μου να γίνω καλός επαγγελματίας. Πιστεύω ότι τα κατάφερα. Όταν

διαπίστωσα ότι άρχισα να χάνω τον ρυθμό στο χείρισμα του μορσικού αλφαβήτου με το μονό ορειχάλκινο χειριστήριο που εκ κατασκευής είχε ο σταθμός Α/Τ του πλοίου (χείρισμα στο οποίο είχα εξοικειωθεί με πολλή άσκηση), δοκίμασα το διπλό χειριστήριο.

Αγόρασα ένα vibroplex από ένα ειδικό κατάστημα στη Βοστώνη και βάλθηκα να ασκώμαι σε αυτό. Δυσκολεύτηκα στην αρχή, αλλά τελικά έγινα καλός. Καλό έκρινα τον εαυτό μου με τη δέουσα αυστηρότητα. Αργότερα δοκίμασα το αυτόματο ηλεκτρονικό

που αγόρασα στην Οσάκα. Το βάφτισα «ψαροφάγο» και το συνήθισα γρήγορα. Δεν έχανα γράμμα. Έβγαίναν όλα στρογγυλεμένα, ρυθμικά, πεντάκάθαρα και με ταχύτητα που εγώ ρυθμιζα ανάλογα με τον ανταποκριτή μου και τις συνθήκες επικοινωνίας. Χαιρόμουν κάθε φορά που τελείωνα μια οσοδήποτε μακρά και δύσκολη επικοινωνία, χωρίς να μου ζητηθεί η παραμικρή επανάληψη. Επέμενα στο άψογο χείρισμα (εκπομπή) γιατί σ' αυτό μετράει ο καλός μαρκόνης. Η λήψη δεν παρουσιάζει προβλήματα όταν δεν υπάρχουν στη συχνότητα εργασίας βιομηχανικά ή ατμοσφαιρικά παράσιτα.

Συνήθως δουλεύαμε 80 έως 120 γράμματα το λεπτό. Πρόβλημα είχαμε με τον ελληνικό παράκτιο SVA, όταν ταξιδεύαμε πολλές χιλιάδες μίλια μακριά του (Απω Ανατολή). Η σχετικά μικρή ισχύς των σταθμών μας δεν έφτανε ή έφτανε αδυνατισμένη σε αυτόν και η επίτευξη επαφής (Q50) κάποιες φορές αδύνατη.

Βρίσκαμε όμως τρόπους να επικοινωνούμε μεταξύ μας τα ελληνικά πλοία (SVV) με τα ραντεβού που είχαμε στα βραχεία (QRX), οπότε οι πιο κοντινοί μας εξυπηρετούσαν και όταν εμείς γινόμαστε κοντινοί εξυπηρετούσαμε αυτούς (QSP). Ανταλλάσσαμε

και τα όποια μας νέα κοινού ή και άσχετου ενδιαφέροντος. Προσωπικά είχα εντοπίσει κάποιες συχνότητες που εξέπεμπαν ειδήσεις από όλο τον κόσμο. Ήταν οι συχνότητες των united press international (UPI). Δεν προλάβαινα όμως να λάβω γιατί η ταχύτητα εκπομπής ήταν πολύ μεγάλη, πάνω από 150 γράμματα το λεπτό, όπως υπολόγιζα. Ούτε με τη γραφομηχανή προλάβαινα. Παρότι είχα εξοικειωθεί με το τυφλό σύστημα. Έλυσα όμως το πρόβλημα. Από Οσάκα πάλι πήρα ένα καλό επαγγελματικό μαγνητόφωνο στο οποίο μαγνητοφώνουσα την εκπομπή ως είχε. Έπειτα με την ψυχία μου ελάτπωνα την ταχύτητα απομαγνητοφώνησης, μετάφραζα τα αγγλικά κείμενα στη γλώσσα μας και μ' ένα-δύο καρμπόν στη γραφομηχανή μου ετοιμάζα μια μικρή εφημεριδούλα για κάθε χώρο κοινόχρηστο. Έτσι, είχαμε όλοι επαφή με τα δρώμενα στον κόσμο. Και την εποχή εκείνη που ο λεγόμενος ψυχρός πόλεμος ήταν στο φόρτε του, τα δρώμενα ήταν πολλά και ενδιαφέροντα. Μια άλλη, ας πούμε καινοτομία που εφάρμοζα, εκτός από την υπηρεσιακή ανταπόκριση και τις εξυπηρετήσεις του πληρώματος (τηλεγραφηματα-συνδιαλέξεις) ήταν και η εξυπηρέτηση των συναδέλφων μου μέσω interflora.

Ήταν ένα σύστημα ραδιοτηλεγραφικής αποστολής λουλουδιών σε προσφιλή τους πρόσωπα για επετείους, γιορτές, γεννήσεις παιδιών και άλλες κοινωνικές τους ανάγκες. Με αντίστοιχη χρέωσή τους βέβαια.

Αυτό ήταν κάτι που οι περισσότεροι αγνοούσαν στην προηγούμενη θαλασινή ζωή τους και πολύ τους άρεσε που μπορούσαν να εκφράσουν τα αισθήματά τους στα αγαπημένα τους πρόσωπα, όχι μόνο με μια τηλεγραφική σύντομη ευχή αλλά και μ' ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα από τη μέση του Ειρηνικού.

Έτσι, την έβρισκα και εγώ που συμμετείχα στις ιδιωτικές τους ζωές, στις θάλασσες του κόσμου. Και όχι μόνο αυτό. Αλλά έτσι ένιωθα πως αντισταθμιζόταν η οπωσδήποτε όχι τόσο βαριά όσο εκείνων, συμμετοχή μου στο θαλασσινό μόχθο. Και λιγότευαν οι ενοχές μου για την «απερτούρα» που είχα στα πόρτα όλη την ημέρα όσο διαρκούσε η παραμονή μας σε αυτά ενώ για εκείνους ήταν εργάσιμη. Εντάξει. Χρήστο:

Μάκης Τραυλός
παλιός μαρκόνης

Cambay's water (ο κόλπος της Βομβάνης)

Με αυτό τον τίτλο, ο Μαραμπού τιλοφορεί ποιήματά του της συλλογής «Πούσι», στο οποίο, όπως τα περισσότερά του, για να μην πω σε όλα, παραπέμπει σε γνωστές εικόνες, πρόσωπα ή καταστάσεις που μόνο οι μυημένοι θαλασσινοί μπορούν να ανακαλέσουν στη μνήμη τους και να «δουν» μαζί του.

Όπως παραδείγματος χάριν διαβάζω τον πρώτο στίχο: «Φουντάραμε καρμωσάλι στο ποτάμι», θυμάμαι τις κινήσεις-ελιγμούς του καραβιού με τις οδηγίες-εντολές πιλότου, έτσι ώστε η ακυροβολία με τις δύο άγκυρες να γίνεται με τρόπο που να μην μπλέκονται- συστρέφονται οι καδένες τους, όταν ο αγέρας ή το ρέμα, αλλάζει τη θέση του στο αγκυροβόλιο. Το ρυμουλκό που το ποίημα αναφέρει παρακάτω ότι «σφύριξε τρεις και πάει για πέρα», πάντα απαραίτητο.

Άλλη σκηνή: «Θολά νερά και μιλια τέσ-

σερα το ρέμα, οι κούληδες τρώνε σκυφοτό ρύζι με κάρη»...

Η ώρα φαγητού των κούληδων, των μισθωμένων εργατών για την εκτέλεση συγκεκριμένων αναγκαίων εργασιών στο καράβι. Καθισμένοι στην κουβέρτα, γύρω από ένα κοινό μεγάλο πιάτο-ταψί, γεμάτο από ένα λοφίσκο ρυζιού με μια κοκκινόψη σάλτσα με κάρη. Είναι όλοι σκυφοτοί προς το πιάτο, για να μπορούν να προετοιμάζουν με το ένα τους χέρι γεμάτο σάλτσα τον επόμενο βόλο-μπουκιά στο στόμα τους, όταν θα έχουν καταπιεί τον προηγούμενο. Όλες τους οι κινήσεις είναι αργές, κουρασμένες, ενώ η κόκκινη σάλτσα τρέχει από το στόματά τους και τα μαυρόασπρα δάχτυλά τους.

Τέτοιες εικόνες, καθόλου ελκυστικές, δε σβήνουν από τη μνήμη, όπως δε σβήνουν και οι όποιες ευχάριστες. Είναι όμως στιγμιότυπα με τα οποία εί-

ναι ζυμωμένη η θαλασινή ζωή μας, την οποία παρόλα αυτά δεν αλλάζουμε με τίποτα. Όχι φυσικά γιατί δε νιώθουμε και εμείς τα οποία στεριανά καλά. Τα ξεχνάμε όμως όταν καθόμαστε στο τραπέζι μας και απολαμβάνουμε τον «άρτο τον επιούσιο». Έχει κι άλλες εικόνες το ποίημα αόρατες για τον αδαή, όπως παραδείγματος χάριν εκείνη του ρυμουλκού που «σφύριξε τρεις και πάει για πέρα» ή του φακίρη που «ήρθε με τα φίδια» ενώ «η Μαχαράνα του Μυζόρ δεν φάνηκε όμως» και του ναύτη που απογοητευμένος δεν τη συνάντησε και «το πρόσωπό του θα το μουσκέψει τ' αγιάζι», ενώ «ζεστόν αγέρα κατεβάζει τον μπουγάζι, ούτε φουστάνι στη στεριά κι ούτε μαντήλι».

Δεν τελείωσα όμως με τους κούληδες, θα τα ξαναπούμε.

Μάκης Τραυλός
παλιός μαρκόνης

Ένα βιβλίο

Κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Οσελότος (Κεντρική διάθεση Βογιατζή 55, 11472 Αθήνα, τηλέφωνο 210 64 31 108), το βιβλίο του συναδέλφου συνταξιούχου μαρκόνη Βαγγέλη Κατσάνη με τίτλο: «Ταξιδεύοντας από το χθες στο σήμερα». Τίτλος καθόλου πρωτότυπος, αλλά αρκούντως εύγλωττος, που παραπέμπει ευθέως σε αυτοβιογραφία. Η αυτοβιογραφία είναι ένα είδος συγγραφής στο οποίο καταφεύγουν όλοι συνέλληνες (και είμαστε πολλοί) που έχουν την ευγενή φιλοδοξία (αλλιώς το λέει η ντόπια argo) να γράψουν ένα βιβλίο. Έχουν έτοιμο υλικό, ό,τι θυμούνται από το διάβα της ζωής τους, το ταξίδι τους δηλαδή από το χθες στο σήμερα και ό,τι έχουν αποθησαυρίσει σε τυχόν προσωπικά ημερολόγια ή και αρθρογραφία τους σε έντυπα (όπως ο συνάδελφος).

Αναμφίβολα, η συγγραφή και τελικά η δημοσίευση, απαιτούν τόλημη. Τόλημη για να έκθεσεις αυτοβούλως σε κοινή θέα, όταν είσαι ξεχασμένος από τους πολλούς, στην τελευταία δεκαετία της ζωής σου, όταν κάθε φορά που μετράς τους συνομηλικούς σου τους βρίσκεις λιγότερους και ιδιαίτερα όταν κατά τη διάρκεια της βιοτής σου δεν έχεις να επιδείξεις κάτι το ξεχωριστό, αξιοθέατο στα γράμματα, στις τέχνες, στις επιστήμες.

Ο συνάδελφος όμως το τόλημσε. Όχι «χωρίς περίσκεψη και χωρίς αιδώ», αλλά ως γνήσιος εξ Αιγύπτου ομογενής με ορατή την αλεξανδρινή παιδεία του. Η ομολογουμένως αισθητική απόλαυση που μου προκάλεσε η ανάγνωση του βιβλίου, όταν αυτό με πρωτοβουλία του συγγραφέα ήλθε στα χέρια μου, δεν μου επιτρέπει να σιωπήσω τις εντυπώσεις μου. Τις καταγράφω σήμερα στην εφημερίδα μας με την ευχή να είναι καλοτάξιδο. Και είναι γνωστό ότι η ευχή «πιάνει», ότι ταξιδεύουν καλά τα βιβλία κυρίως με τις από στόμα σε στόμα αξιολογήσεις των αναγνώστων.

Δεν κάνω παρουσίαση του βιβλίου. Μια εμπειρισταμένη παρουσίασή του κάνει ο συμμαθητής του συγγραφέα στο ονομαστό Σαλβάγειο εκπαιδευτήριο και φίλος του, φιλόλογος κ. Γιώργος Οικονομίδης, που το προλογίζει.

Εγώ αλλού θα σταθώ:

-Στη διαπίστωση ότι ο Βαγγέλης απέφυγε με δεξιοτεχνία τον ενεδρεύοντα κίνδυνο να συρράψει αναμνήσεις και γραπτά ντοκουμέντα, που θα έκανε το κείμενό του ανιαρό και κουραστικό.

Αντίθετα, πέτυχε μια απολαυστική «σύνθεσή» τους, τέτοια που καθιστά αδιάπτωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη μέχρι την τελευταία σελίδα.

- Στη γλαφυρή αφηγηματική αρετή του, στηριζόμενη σε μία καλλιπεπή - φιλολογική θα έλεγα χρήση της καθομιλουμένης από έναν συγγραφέα με δικό του ξεχωριστό ύφος που γεννήθηκε όταν θα αναμενόταν να συμπληρώνει τα «απαντά» του. Ανεπιφύλακτα συνιστώ την ανάγνωση του ταξιδιού του συναδέλφου από όλους εμάς και όλους τους εν δυνάμει συνταξιωμένους του.

Μάκης Τραυλός
παλιός μαρκόνης

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Πρώτος και σοβαρότερος ο εξ ανατολών, ακολουθούμενος από την υπογεννητικότητα. Για τον πρώτο παίρνονται αρκετά μέτρα, οι εξοπλισμοί, οι συμμαχίες. Για τον δεύτερο, λίγα πράγματα από το επίσημο κράτος. Ίσως κάτι αρχίζει να γίνεται από την ιδιωτική πρωτοβουλία. Ο πραγματικός όμως, ο μεγάλος κίνδυνος, φαίνεται πως είναι η σταδιακή αλλοίωση της γλώσσας που οδεύει στην τελική εξαφάνισή της. Αλλοίωση που έχει προχωρήσει αρκετά και κανείς δεν αντιδρά. Επιγραφές, διαφημίσεις, πινακίδες, συνθήματα, τίτλοι, ατάκες, όλα ξενόγλωσσα, τα περισσότερα στα Αγγλικά. Τα χαζοκοΐτια, μεγάλα και μικρά (οι τηλεοράσεις και τα κινητά) έχουν καταντήσει την κοινωνία κοπάδι προβάτων που προχωράει αμέριμνα προς τον γκρεμό, θεωρώντας την ξενόγλωσσομανία σαν πρόοδο. Σνομπάροντας την Ελληνική γλώσσα, την πιο πλούσια γλώσσα του πλανήτη, την γλώσσα του πολιτισμού, αυτή που άντεξε επί πέντε χιλιάδες χρόνια, την αρχαιότερη, μαζί με την Κινεζική, από τις 6.500 γλώσσες που μιλούνται σήμερα στον πλανήτη.

«Το αντίδοτο της αλώσεως της Πατρίδος» περιγράφεται εύγλωττα από έναν Βαλκάνιο πρίγκιπα, μεγάλο Ζουπάνο των Σέρβων, που έζησε στην εποχή του ύστερου Βυζαντίου, τον Στέφανο Νεμάνια (1113-1199), στην διαθήκη του προς τον γιο του, υπέρ του οποίου παραιτήθηκε και έγινε μοναχός, με το όνομα Συμεών και μετά τον θάνατό του (στο Άγιο Όρος), ανακηρύχθηκε Άγιος της Ορθόδοξης Σέρβικης Εκκλησίας. «Πρόσεξε αγαπητό μου τέκνο, την γλώσσα όπως την Πατρίδα σου. Περισσότερο κατέκτησα τα βασίλεια με την γλώσσα, παρά με το ξίφος. Η γλώσσα τέκνο μου, είναι ισχυρότερη από έπαλη. Όταν οι εχθροί σου γκρεμίσουν όλες τις επάλξεις και τα κάστρα, εσύ μην απελπίζεσαι, αλλά κοίτα και άκου τι γίνεται με την γλώσσα. Αν η γλώσσα έχει παραμείνει ανέπαφη, μην φοβάσαι. Οι Τσάροι αλλάζουν, τα κράτη καταρρέουν, αλλά αν η γλώσσα και ο Λαός είναι αυτά που μένουν, τότε το κατεκτημένο μέρος της Χώρας και Λαού, αργά ή γρήγορα θα επιστρέψει στην γλωσσική του κοιτίδα και στον Λαό των προγόνων του».

Ίσως ισχυριστούν κάποιοι πως το δικό μας «αντίδοτο» είναι η καθιέρωση από το 2017 της «Παγκόσμιας ημέρας Ελληνικής γλώσσας» η 9η Φεβρουαρίου, ημέρα θανάτου του Εθνικού μας ποιητή Διονυσίου Σολωμού. Καθιερώθηκε όμως από το Ελληνικό κοινοβούλιο, όχι από διεθνείς φορείς (ΟΗΕ, UNESCO), τουλάχιστον όχι ακόμα. Σ' αυτό το διάστημα των 7 χρόνων (2017-2024), φαίνεται πως σχεδόν τίποτα δεν έγινε, τουλάχιστον δεν προβλήθηκε, από το Υπουργείο Παιδείας, για να τιμηθεί αυτή η «ημέρα». Μόνον φέτος, τουλάχιστον εμείς, αντιληφθήκαμε πως κάποιες «δειλές» σχετικές εκδηλώσεις έγιναν, σε μερικές σχολικές μονάδες πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, στην περιοχή της Αθήνας (ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ), σε ένα Ελληνοαλβανικό σχολείο στα Τίρανα, κυρίως όμως στην Ιταλία, εκεί που κάθε άλλο παρά «δειλές» υπήρξαν. Με πρωτοβουλία της ΑΜΙΣΘΟΥ

προξένου της Ελλάδας στο Τορίνο και με σύνθημα-τίτλο «Dalla A alla Ω» (από το Άλφα ως το Ωμέγα) διοργανώθηκαν εκδηλώσεις (τριήμερες) για την Ελληνική Γλώσσα, απ' το Τορίνο μέχρι την Νότια Ιταλία και την Σικελία.

«Από το Άλφα ως το Ωμέγα» που σημαίνει «Αρχή και Τέλος. Και γι' αυτή την «Παγκόσμια ημέρα Ελληνικής γλώσσας» επιλέχθηκε η ημέρα θανάτου του Εθνικού μας ποιητή, ίσως επειδή υπάρχει στροφή στο κυριότερο έργο του «Ύμνος προς την Ελευθερία» που περιλαμβάνει την φράση «...σήμερα άπιστοι εγεννήθη / ναι του κόσμου ο Λυτρωτής / ... αυτός λέγει αφουγκρασθείτε / εγώ είμαι Άλφα, Ωμέγα εγώ / πέστε που थे να κρυφθείτε / όλοι εσείς αν οργιστώ:...».

Γιατί όμως «παγκόσμια» και όχι απλά «ημέρα Ελληνικής γλώσσας»; - γιατί δεν υπάρχει καμιά άλλη γλώσσα τόσο επιδραστική στην παγκόσμια διανοήση και στις επιστήμες, όσο η Ελληνική! - γιατί μ' αυτήν την γλώσσα εκφράζονταν οι έξι από τους δέκα διασημότερους ανθρώπους (κατά το Μ.Ι.Τ) που έζησαν σ' αυτόν τον πλανήτη: 1. Αριστοτέλης, 2. Πλάτων, 3. Ιησούς Χριστός, 4. Σωκράτης, 5. Μ. Αλέξανδρος, 6. Λεονάρντο Ντα Βίντσι, 7. Κομφούκιος, 8. Ιούλιος Καίσαρ, 9. Όμηρος, 10. Πυθαγόρας. - γιατί σήμερα υπάρχουν 344 έδρες Ελληνικών σπουδών ανά τον πλανήτη (179 στην Ευρώπη, 63 στις ΗΠΑ, 10 στη Λατινική Αμερική, 16 στην Αυστραλία και 11 στην Αφρική. - γιατί στην γλώσσα της διεθνούς συνεννόησης (την Αγγλική) και στην διεθνή επιστημονική ορολογία υπάρχουν 153.000 Ελληνικές λέξεις. - γιατί μνημειώδεις έχουν παραμείνει οι διαλέξεις που έδωσε ο Ξενοφών Ζολώτας, πρώην διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος και πρωθυπουργός, στα Αγγλικά, αλλά με Ελληνικό σκελετό! «it is Zeus anathema on our epoch for the dynamism of our economies and the heresy of our economic methods and policies that we should agonize the Scylla of nomismatic plethora and the Charybdis of economic anemia. It is not my idiosyncrasy to be ironic or sarcastic, but the diagnosis would be that politicians are rather crypto-plethorists....» - γιατί έχουν ειπωθεί κι αυτά: «Ει οι θεοί διαλέγονται, την των Ελλήνων γλώτταν χρώνται» - Μάρκος Τίλλιος Κικέρων. «Άκουσα στον Άγιο Πέτρο της Ρώμης τα Ευαγγέλια σ' όλες τις γλώσσες. Η Ελληνική αντήχησε άστρο λαμπερό μέσα στην νύχτα». Β. Γκαίτε. - «Αν στην βιβλιοθήκη σας δεν έχετε έργα των Αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων, τότε μένετε σ' ένα σπίτι χωρίς φως». Μπέρναντ Σω. Το Ελληνικό Έθνος επέζησε επί τόσες χιλιετίες, αν και σκλαβώθηκε για αιώνες από Ρωμαίους και Τούρκους, χάρη στα «τυλιγάδια και τα βιβλία» των Αθάνων και Ωραίων (του Κωστή Παλαμά), Πλάτωνες, Όμηροι και άλλοι εραστές της Σκέψης και της ομορφιάς, που διωγμένοι απ' την Ανατολή, ανέτειλαν στη Δύση. Κι αυτό το Ελληνικό Έθνος θα χαθεί αφού κανείς δεν ενδιαφέρεται ώστε η Σκέψη και η Ομορφιά να ζαναγαυριστούν στην φυσική κοιτίδα τους, μέσω της σωστής παιδείας.

B.M.

Ευρωεκλογές

Είναι άξιο θαυμασμού οι πολιτικοί της Ευρώπης, όπως και οι δικοί μας, για τις προσπάθειές τους να εκλεγούν στην Ευρωβουλή ώστε να μπορέσουν να «προσφέρουν». (Γιάννης Σκαρίμπα σε μυθιστόρημά του: -Μου τον συνέστησαν και μου είπε πως για τη γνωριμία μας ότι πολύ εκάρηκε. Τι διάολο, ολόκληρος κύριος ψέματα θα μου 'λεγε;). Πάντως αυτές οι εκλογές φαίνεται πως δεν πολυενδιαφέρουν εμάς τους νοτιοευρωπαίους (Portugal, Italy, Greece, Spain, PIGS από τα αρχικά, δηλαδή γουρούνια κατά τους ηθικούς και δίκαιους βόρειους, πρώην αποικιοκράτες. Έτσι κι αλλιώς ό,τι θέλουν οι Γερμανοί θα γίνει, μαζί με τη Γαλλία βέβαια, που ευτυχώς τμήμα της βρέχεται από τη Μεσόγειο των νοτιοευρωπαίων, σαν αντίβαρο.

Είτε βόρεια «κεφάλια» πάντως, είτε νότια, ένα κοινό σκοπό έχουν: Την άγρια εκμετάλλευση εργαζομένων και συνταξιούχων, μέσω και της ελάχιστης συμμετοχής του μεγάλου κεφαλαίου στις κρατικές εισπράξεις. Με νόμους-σουρωτήρια που εθνικοί βουλευτές και ευρωβουλευτές αποδέχονται-ψηφίζουν, επιτρέπουν φοροδιαφυγή ενός τρις (1.000 δις ευρώ), στην Ευρώπη των 450 εκατομμυρίων κατοίκων και των 15 τρις ΑΕΠ, καθώς και των 20 δις ευρώ φοροδιαφυγή στην Ελλάδα των 10,5 εκατομμυρίων κατοίκων για τον 220 δις ευρώ ΑΕΠ.

Eurovision - Διαγωνισμός τραγουδιού

«Τυχερή» η Στοκχόλμη που τον διοργάνωσε, μια και ήταν η περσινή νικήτρια. Και «τυχερή» η εκδήλωση που θα γίνει του χρόνου στην Ελβετία, τη φετινή νικήτρια. Τυχερή και η Ελλάδα που παρά τις συνεχείς «κλοπιές των εντυπώσεων» στις πρόβες -όπως μας έλεγαν- πήραμε την ανούσια 11η θέση. Και τυχερή, γιατί αν ήμασταν πρώτοι θα έπρεπε να πληρώσουμε τα μαλλιοκέφαλά μας για τη διοργάνωση μιας εκδήλωσης χωρίς ταυτότητα. Γιατί διαγωνισμός τραγουδιού δεν ήταν, αφού τραγούδι σημαίνει μελωδία. Όπως τότε, στον πρόδρομο της eurovision, στο festival του Σαν Ρέμο με μελωδίες σαν το «Volare» του Ντομένικο ή το «Non ho l'eta» της Τζιλιόλα, και μάλιστα στην κατεξοχήν μουσική γλώσσα, την ιταλική. Τώρα έχουμε ένα κακόγουστο θέαμα από σχεδόν έξαλλους τύπους, ωρυόμενους ανάμεσα από κηρύκια που βγαίνουν από το δάπεδο, υπονοώντας τι; Από ωρυόμενους από ωρυόμενες και από ωρυόμενα -χωρίς φύλο αναφέρονταν οι «εκπροσωπούμενες» τη νικήτρια Ελβετία, «το Νέμο», όχι ο, όχι η, αλλά το και την έκπη Ιρλανδία με «το» Bambi Thug.

Ετεροχρονισμένο, λόγω ανάγκης

Επ' ευκαιρία των γιορτών επανερχόμαστε στο όμορφο έθιμο να γυρίζουν παρέες παιδιών να ψάλλουν τα κάλαντα, έθιμο που σιγά-σιγά εκλείπει, τουλάχιστον στην κεφαλονίτικη μορφή του. Εξαιτίας της αδιαφορίας της οικογένειας να μαθαίνει στα παιδιά της αυτά που η ίδια έψελνε στα δικά της παιδικά χρόνια, κυρίως όμως της αδιαφορίας της κάθε είδους «αρχής» να παρεμβαίνει όπου χρειάζεται, ώστε να μην επιτρέπεται στο ίδιο το σχολείο να αλλοιώνει τον τοπικό πολιτισμό, τα τοπικά ήθη και έθιμα, επιβάλλοντας κυρίως τα λεγόμενα αθηναϊκά, που ό,τι και να είναι δεν είναι δικιά μας. Έτσι ξεχάσαμε και αυτές τις εκφράσεις που παραθέτουμε (λεξιλόγιο από τις κεφαλονίτικες ιστορίες του Σπ. Σκιαδαρέση), τις οποίες χρησιμοποιούσαν οι παππούδες μας, «γραφικές» ίσως, δικές μας όμως και πάντως προτιμότερες από τα σημερινά πιο συχνά γλωσσικά νεολογιστικά ιδιώματα, τύπου «ρε μλκ», «ουάου». πήε αμόντε η δουλειά = ναυάγησε η δουλειά ανασκαπζώνομαι = αγριεύω, έτοιμος για επίθεση αναγκάιος = αποχωρητήριο ανανογιέμαι = παίρνω χαμπάρι αντί μαστέλο = φέξε μου και γλίστρηση αρού παρού = εδώ και εκεί, σκόρπια αστεντούε = με το ζόρι βουρλισμένος = τρελός, δαιμονισμένος δεούτελο = άχρηστος, βλάκας διπλοκάμπανο = χαρούμενη κωδωνοκρουσία θηλυκομένος = τυλιγμένος

κάζο = συμβάν
πάω καλιά μου = πηγαίνω στο σπίτι μου ή στη δουλειά μου
καπέτα = ανδρικό χτένισμα
κιάκιο = σπύρο
κογιονάρω = κοροϊδεύω
κορκοσούρω = κουτοσμπολό
κούχτιο = γεροσαράβαλο
μαλαουδιασμένος = ζαρωμένος, κακοδιάθετος
μεντέρι = καναπές
μικιάρω = σημαδεύω
μόμολο = γελοίος
μουσκλωμένος = κατσουφιασμένος
νιτερέσι = συμφέρον
ρεντίκολο = ρεζίλης, γελοίος
σκαρφίζομαι = επινοώ
φαρομάνια = έξαλλο γλέντι
φαστίδιο = λιποθυμία
χουμάω = ορμάω
πινομή = για χατίρι
δελέγκου = αμέσως, γρήγορα
ξαπόστα = επίτηδες
πάρτε διαόλοι βάγια = ασυδοσία
κόπανος = μεγάλη μποτίλια
κουράρω = θεραπεύω
κρεπάρω = σκάω απ' το κακό μου
σκουτί = ρούχο
σπαλέτα = σάλι, κασκόλ
σκουτέλα = μεγάλο φλυτζάνι
τόρτα = χοντρή λαμπάδα
τσάμα τσάμα = άκρη άκρη
φουρκιμένος = θυμωμένος
ψημένος = καημένος

Τα βιβλία που έχουμε εκδώσει:

1. Οι Κεφαλονίτες ναυτικοί στον 18ο αιώνα (έρευνα του Νίκου Βλασσόπουλου) 2011

2. Ταξιδεύοντας με το «Νίκος Καββαδίας» 2017

3. Β' Π.Π. Αιματοβαμμένοι ωκεανοί. Το μερτικό της Κεφαλονιάς 2020

4. Η ναυτοσύνη των Ελλήνων 2023.

Η ζωή και η ιστορία μας, οι αγώνες και οι αγωνίες μας. Και της Κεφαλονιάς.

Ένα ωφέλιμο δώρο στους φίλους μας για τη γιορτή τους. Ωφέλιμο γιατί ό,τι είναι η άσκηση για το σώμα, είναι το βιβλίο για το πνεύμα. Ψυχαγωγεί, χαλαρώνει, μειώνει το στρες, βελτιώνει την ψυχική υγεία, την ικανότητα συγκέντρωσης. Ένα κρουαζιερόπλοιο του πνεύματος και της φαντασίας, ένα κοντέινερ γνώσεων.

Ψυχαγωγεί, χαλαρώνει, μειώνει το στρες, βελτιώνει την ψυχική υγεία, την ικανότητα συγκέντρωσης. Ένα κρουαζιερόπλοιο του πνεύματος και της φαντασίας, ένα κοντέινερ γνώσεων.

Ο μεταμοντερνισμός και η τέχνη του

Μεταμοντερνισμός είναι μια αντίληψη, ένας τρόπος σκέψης που προσεγγίζει την πραγματικότητα και αγγίζει όλες τις μορφές της κοινωνικής συνείδησης όπως τη φιλοσοφία, την ηθική, την τέχνη, τη θρησκεία, την επιστήμη, τη δικαιοσύνη κ.ά., μια αντίληψη που ξεκινά με την πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία και φτάνει μέχρι και τον τρόπο ζωής ενώ ταυτόχρονα εκδηλώνεται μέχρι τα κρίσιμα ζητήματα της τρέχουσας πολιτικής κατάστασης.

Δεν είναι ο μεταμοντερνισμός ένα αισθητικό καλλιτεχνικό ρεύμα ή ύφος ή η εξέλιξη του μοντερνισμού που ίσως ορισμένοι θέλουν να πιστεύουν, δεν αποτελεί καλλιτεχνική νοοτροπία αλλά ούτε και αφορά αποκλειστικά το πεδίο της τέχνης.

Στον μεταμοντερνισμό εμφανίζονται δύο τάσεις, σύμφωνα με την πρώτη πρέπει να αποδεχθούμε τον κόσμο όπως είναι, δεν είναι και άσχημος λένε, πρέπει να αποδεχθούμε τη μοίρα μας, κατά την άλλη άποψη πρέπει να ακολουθήσουμε την πολιτική του εφικτού να αντισταθούμε στα σημεία, σε επιμέρους αρνητικά. Δηλαδή είτε με τη μία είτε με την άλλη εκδοχή ο καπιταλισμός είναι δεδομένος. Αυτός είναι το παρόν αυτός και το μέλλον.

Οι μεταμοντερνιστές θεωρητικοί καταδικάζουν την Μαρξιστική θεωρία, τρόποσ ανάλυσης ως οικονομισμό που αδυνατεί να αναδείξει τα καίρια στις μέρες μας πολιτισμικά φαινόμενα διαιωνίζοντας την υποτίμησή τους.

Για τον μεταμοντερνισμό δεν υπάρχει αντικειμενική αλήθεια για την πραγματικότητα και ο κόσμος που μας περιβάλλει είναι πολλαπλός σε διαρκή κίνηση-ρευστότητα, τυχαίος άναρχος χωρίς κέντρο και δομή και γι' αυτό δεν μπορεί κανείς να τον συλλάβει στην ολότητά του, πόσο μάλλον να τον αλλάξει.

Την δεκαετία του 1960 ξεκίνησε η συζήτηση για τον μεταμοντερνισμό και κάτω από την φιλοσοφία του Νίτσε απόκτησε φιλοσοφική υπόσταση μέσα από θεωρητικές αναζητήσεις των Γάλλων διανοητών Ντερντά, Λακάν και Φουκώ που είναι και οι πρόδρομοι του μεταμοντερνισμού. Παρότι έχουν περάσει πολλές δεκαετίες από τότε ο μεταμοντερνισμός διαδραματίζει σοβαρό ρόλο στην τέχνη και στην κοινωνική και πολιτική ζωή μας. Οι απολογητές του μεταμοντερνισμού έχουν διατυπώσει κατά καιρούς ερμηνείες για τις αιτίες εμφάνισής του. Μιλούν για μεταβιομηχανική καταναλωτική κοινωνία, κοινωνία της πληροφόρησης, της γνώσης κ.λπ., αποσυνδέουν όμως την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων όπως οι νέες τεχνολογίες επικοινωνίας, μετακίνησης, η πληροφορική, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές κ.ά. από τις σχέσεις ιδιοκτησίας που παραμένουν καπιταλιστικές και εκμεταλλευτικές. Η ιδεολογική αποστολή τέτοιων θεωριών

είναι να αποδείξουν ότι ζούμε σε ένα κόσμο καλύτερο γιατί η χειρονακτική εργασία έχει αντικατασταθεί με την εργασία του γραφείου (πνευματική), άρα δεν υπάρχει ταξική πάλη -είτε η σύγχρονη πραγματικότητα καθιστά κάθε αξίωση για αλλαγή φρούδα ελπίδα. Μια εικόνα για τη λογική της μεταμοντέρνας τέχνης μπορεί να αποκτηθεί μέσα από πρόσφατα παραδείγματα έργων της έκθεσης «Ντοκουμέντα», που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα από τις 8 Απριλίου ως τις 16 Ιούνη 2017.

Ένα αντιπροσωπευτικό για την αποσπασματικότητα και το απροσδιόριστο της πραγματικότητας είναι το έργο-κατασκευή με τον τίτλο «Sonophagus», εργαλείο από τις σειρές «Εξοδος». Πρόκειται για μια σύνθεση από ασύνδετα αντικείμενα, όπως ρόδες, σωλήνες ποδηλάτου, ελατήρια, καφέδες, αίμα, φωτογραφίες, χαρτιά. Ξεχωρίζει ένα ράντσο από προσφυγικό καταυλισμό και μια κουρτίνα από πολύχρωμα κομμάτια υφάσματος. Φαίνεται πως ως εργαλείο εννοείται ένας ασυνάρτητος μηχανισμός που κατατρέπει τη ζωή των εγκλειστων στους καταυλισμούς προσφύγων, κρυμμένους πίσω από ένα παραπέτασμα με χαρούμενα, φωτεινά χρώματα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το πρώτο ρεύμα της μεταμοντέρνας τέχνης είναι η pop art. Ένα ρεύμα που στο πεδίο της εικαστικής δημιουργίας αντλεί τα θέματά του κυρίως από καταναλωτικά αγαθά, περιοδικά, διαφημιστικά, τηλεόραση, ταινίες, κινούμενα σχέδια και κόμικς, για να κάνει την τέχνη «λαϊκή», προσιτή σε λαϊκές μάζες. Όχι συμβάλλοντας στην άνοδο της λαϊκής πολιτιστικής στάθμης, αλλά κατεβάζοντας το επίπεδο της τέχνης στην αναπαραγωγή μιας επιφανειακής και συχνά ευχάριστης εικόνας για την καπιταλιστική πραγματικότητα, ως κοινωνία πολλαπλών επιλογών κατανώσεως. Έμμεσα υπονοείται ότι τα λαϊκά στρώματα δεν είναι ικανά να καταλάβουν τίποτα περισσότερο από αυτά που τους προσφέρει ο εμπορευματοποιημένος κόσμος που τα περιβάλλει. Την κόκα-κόλα, τις κονσέρβες Κάμπελ, τη Μέριλιν Μονρόε, τον Έλβις Πρίσλεϊ. Ο ελιτισμός σε όλο του το μεγαλείο!

Ο Τζον Κέιτζ, ένας από τους πιο γνωστούς μεταμοντέρνους μουσικούς ορίζει τον χαρακτήρα της τέχνης ως μια συνείδηση στην υπάρχουσα τάξη πραγμάτων, με τα παρακάτω λόγια: «Η τέχνη πρέπει να είναι κατάφαση της ζωής, όχι απόπειρα να φέρουμε κάτι άλλο, αλλά απλώς τρόπος να αφυπνίσουμε την καθαυτή ζωή που ζούμε, που είναι τόσο υπέροχη, από τη στιγμή που βγάζουμε από τον δρόμο το μυαλό μας, τις επιθυμίες μας και την αφήνουμε να ενεργεί από μόνη της».

Για να κατανοηθεί η απουσία βάθους στη μεταμοντέρνα τέχνη, δεν μπορεί να αποφεύγει κανείς τον πειρασμό να δα-

νειστεί ένα εύστοχο παράδειγμα του Τζέιμσον, που αντιπαραβάλλει δύο έργα του μοντερνισμού και του μεταμοντερνισμού με κοινό θέμα τα παπούτσια. Πρόκειται για το έργο του Βαν Γκογκ «Ένα ζευγάρι παπούτσια» και το έργο του Άντι Γουόρχολ «Παπούτσια διαμαντόσκονης».

Στο πασίγνωστο έργο του Βαν Γκογκ τα ταλαιπωρημένα χοντροπάπουτσα είναι μαρτυρία για τον μόχθο από τη βιοπάλη του φτωχού χωρικού, που τα πετά όπως-όπως μετά τη δουλειά χωρίς να έχει το κουράγιο να τα τακτοποιήσει. Το έργο του Γουόρχολ με τα πολύχρωμα γοβάκια εκφράζει το φανταχτερό κόσμο του εμπορεύματος, του αμερικανικού ονείρου, χωρίς καμία κριτική διάθεση.

Ένα από τα θέματα του λαϊκισμού στην τέχνη είναι και η λογοτεχνία, που ως πιο απαιτητική παραμερίζεται εύκολα από τα οπτικοακουστικά προϊόντα κάτω από το σύνθημα των μεγαθηρίων του οπτικοακουστικού τομέα και του διαδικτύου πως «η σημερινή λογοτεχνία είναι οι ταινίες».

Η ανάδειξη του σώματος ως άψυχου, κενού αντικειμένου και με ηδονοβλεπτική διάθεση είναι ένα από τα χαρακτηριστικά του μεταμοντέρνου. Η αποθέωση του σώματος, που παίρνει στις μέρες μας διαστάσεις μιας υπέρμετρης -σχεδόν υστερικής- ενασχόλησης με τη διατροφή, την εκγύμναση, τη φόρμα, εκφράζεται στα εικαστικά με τη χρήση, για παράδειγμα, του σώματος ως καμβά ζωγραφικής.

Στην τέχνη του μεταμοντέρνου η «απουσία υποκειμένου» εκφράζεται συνήθως είτε με την εξαίλιψη της ανθρωπίνης παρουσίας είτε με την παρουσία ενός ανθρωποποιημένου πλάσματος, απογυμνωμένου από ιδιαίτερα ψυχικά, πνευματικά ή ηθικά χαρακτηριστικά.

Η διαφορετικότητα του μεταμοντερνισμού δεν αποκλείει βέβαια κάποια ομαδοποίηση των «διαφορετικών». Έτσι, στις μέρες μας, συχνά με την «ευγενή χορηγία» και το πατρώνισμα από μονοπωλιακούς ομίλους, πολλαπλασιάζονται οι διάφορες ομάδες που συγκροτούνται για να αντιμετωπίσουν μερικά, ή τοπικά προβλήματα, ακόμη και προβλήματα της γειτονιάς. Ομάδες φεμινιστικές, μειονοτικές, θρησκευτικές, αντιρατσιστικές, ομοφυλόφιλων, για τη σωτηρία της μέλισσας, της κελώνας καρτέτα-καρέτα φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια και συσπειρώνονται γύρω από απίθανα θέματα αντιπροσωπεύοντας μηδαμινά ποσοστά στον πληθυσμό -π.χ., στις ΗΠΑ υπάρχει ομάδα ομοφυλόφιλων οπαδών του ναζισμού- και έχοντας χρόνο ζωής ακόμη και μία βδομάδα. Όλες αυτές οι ομάδες αποτελούν τα αποκαλούμενα νέα κοινωνικά κινήματα, που συμπεριλαμβάνουν τα κινήματα των πλατειών και γενικά όλα όσα συμπεκνώνονται στην έννοια «κοινωνία των πολι-

τών». Στα κινήματα αυτά απουσιάζει εντελώς η σύνδεση του ειδικού με το γενικό, η διάσταση του κυρίαρχου οικονομικού και κοινωνικού συστήματος, του καπιταλισμού, που είναι η πηγή των επιμέρους προβλημάτων. Δεν είναι έτσι παράδοξο το ότι -παρά τις φαινομενικά ριζοσπαστικές μορφές πάλης που συχνά υιοθετούν τα νέα κοινωνικά κινήματα- όχι μόνο ενσωματώνονται, αλλά καταλήγουν να πάρουν τη μορφή των ΜΚΟ. Ενδεικτική για τα παραπάνω είναι η περφόρμανς της Marta Minujin στην έκθεση «Ντοκουμέντα» με τίτλο: «Η Ελλάδα πληρώνει το χρέος της στη Γερμανία με ελιές και τέχνη», που παριστάνει τη Μέρκελ δίπλα σ' ένα λάκκο με ελιές. Με τον χαρακτηριστικό παιγνιώδη τρόπο του μεταμοντέρνου, το έργο απηχεί όλο το πνεύμα του κινήματος των πλατειών, που απέδιδε τα οξυμένα λαϊκά προβλήματα την περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης όχι στην αστική διαχείρισή της, αλλά στους συμμάχους της εγχώριας αστικής τάξης, στη Μέρκελ και τους Γερμανούς. Δεν είναι σίγουρο ότι ο μεταμοντερνισμός είναι κυρίαρχη τέχνη. Σίγουρο όμως είναι πως είναι η τέχνη των κυρίαρχων. Αναθεωρώντας και τελικά υποδομώντας τη μόνη επιστημονική κοσμοθεωρία, τη θεμελιωμένη στο μαρξιστικό διαλεκτικό και ιστορικό υλισμό, καταλήγει να αποτελεί το δεξί χέρι της αστικής κυριαρχίας, που 64 χρόνια τώρα τον ενισχύει, τον επιβραβεύει και τον αναπαράγει, για τις υπηρεσίες του να διαιωνίζει μια συνείδηση σε διαρκή σύγχυση, ανίκανα να αναγνωρίσει την αλήθεια για τα πράγματα και τα φαινόμενα της υλικής ζωής, αδύναμη να συλλάβει το όλον της πραγματικότητας και γι' αυτό απόλυτα προσαρμοσμένη και υποταγμένη, όχι στα πολλαπλά συστήματα εξουσίας του μεταμοντερνισμού, αλλά σε ένα και μοναδικό, το καπιταλιστικό. Γιατί τι άλλο κάνει η μεταμοντέρνα σκέψη από το να καλλιεργεί τη συνείδηση ενός ανθρώπου έτοιμου να αποδεχτεί ως φυσικό νόμο να ζει πάνω σε μια κινούμενη άμμο; Να περιπλανιέται εναλλάσσοντας δύο, τρεις και περισσότερες φορές τον χρόνο την ανεργία με την απασχόληση σε κάθε είδους αντικείμενα και χώρους, να τρέχει συνεχώς πίσω από καταρτίσεις για να μην αποβληθεί από την αγορά εργασίας, να χάνει το σπίτι του, να ξεριζώνεται από τον τόπο του για να βρει όπου Γης δουλειά και γενικά να βιώνει σε μια μέρα την ανατροπή όλης του της ζωής; Και όλα αυτά, χωρίς ελπίδα και προπαντός χωρίς διάθεση να ξεφύγει από έναν τέτοιο εφιάλτη. Άλλωστε ο μεταμοντερνισμός στην τέχνη είναι πέλαγος με πάμπολλες ανεξερεύνητες περιοχές, για τις οποίες το παρόν κείμενο φιλοδοξεί να αποτελέσει απλά μια εισαγωγή.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

ΚΟΜΕΠ Τεύχος 1/2020 (Ελένη Μπλιαρονοκολάκη)

Σπύρος Λασκαράτος
Πρόεδρος του Συλλόγου

Ένα ευχάριστο φαινόμενο παρατηρείται το τελευταίο χρονικό διάστημα στον Σύλλογό μας. Η είσοδος-εγγραφή νέων μελών και το πιο ευχάριστο πως πρόκειται κυρίως για νέα ηλικιακά μέλη. Φυσικά δεν πρόκειται για μαζική «είσοδο», αδιανόητο σε εποχές αποναυτοποίησης της κάποτε ναυτομάνας Κεφαλονιάς. Όμως έστω και σε αυτόν το μικρό βαθμό, αποκτά μεγάλη σημασία, ηθική κυρίως. Δυναμώνει τη φωνή μας, ώστε να φτάνει άμεσα στα τοπικά υψηλά ιστάμενα αυτά και έμμεσα στα του κέντρου. Πρέπει να κατανοήσουμε πως το μοναδικό μας όπλο είναι η συσπειρώση, ο όγκος.

Κρίμα

Πάνω από δυο 10ετίες πλέον διαβάζουμε έντυπα που εκδίδουν Ναυτικές Ενώσεις, Ναυτικά Σωματεία και Ναυτικοί Σύλλογοι που εκπροσωπούν όλες τις ειδικότητες ναυτικών και έχουν την καλοσύνη να μας στέλνουν, όπως εξάλλου τους στέλνουμε και εμείς τη δική μας «ΘΑΛΑΣΣΑ».

Όλα, άμεσα ή έμμεσα, διαμαρτύρονται για τη μεταχείριση των ναυτικών από τους εργοδότες και το κράτος, άλλα περισσότερο άλλα λιγότερο έντονα. Και καλά κάνουν.

Το κακό είναι πως σε πολλές περιπτώσεις αλληλοκατηγορούνται και μάλιστα με σκληρές εκφράσεις. Ιδιαίτερα λυπηρό το φαινόμενο, αντί να προβάλλονται όσα συμφωνούν, που λογικά είναι τα περισσότερα, προβάλλονται οι λογικά λίγες διαφωνίες. Τόσο δύσκολη είναι μια νηφάλια προσπάθεια συνεννόησης για κοινή δράση: Κρίμα.

Καλαθοσφαίριση, νεοελληνιστί μπάσκετμπολ κ.λπ.

Βερολίνο 24- 26/5 οι τελικοί ή final four, που συμμετείχαν οι τέσσερις ομάδες που προκρίθηκαν, Ρεάλ (Ισπανία), Φενέρμπαχτσε (Τουρκία) και οι δύο δικές μας, Παναθηναϊκός και Ολυμπιακός.

Ακόμη κι απλή πρόκρισή τους είναι ήδη μεγάλη επιτυχία για την Ελλάδα, δεν έχουμε δα και πολλές ευκαιρίες να υπερηφανευόμαστε. Εντάξει δεν αποτελούνται οι ομάδες μας μόνο από Έλληνες, αυτό συμβαίνει όμως με όλες τις ομάδες. Και πάντως στη μία (ΠΑΟ) στη δωδεκάδα της οι μισοί είναι Έλληνες. Δεν πετύχαμε όμως απλά την πρόκριση των δύο ομάδων μας στους τελικούς, στο final four.

Ο Ολυμπιακός έχασε μεν από τη Ρεάλ, αλλά νικώντας τη Φενέρ (που είχε χάσει και από τον Παναθηναϊκό) κατέκτησε την τρίτη θέση. Τα περισσότερα συγχαρητήρια όμως τα δικαιούται ο Παναθηναϊκός, ο οποίος στον τελικό δεν νίκησε απλώς τη βασίλισσα Ρεάλ των 11 τίτλων με ένα-δύο πόντους διαφορά ή στο τελευταίο σουτ, κάτι που συμβαίνει συχνά, αλλά θριάμβευσε με 15 πόντους διαφορά (95-80), αν και στο πρώτο ημίχρονο έχανε με 14 πόντους, φτάνοντας έτσι τους 7 τίτλους. Οι πανηγυρισμοί σκέπασαν και τα αρκετά

παρατραγουδα που συνέβησαν κατά το διήμερο των αγώνων. Τα επεισόδια ανάμεσα στους οπαδούς των ομάδων μας, ανάμεσα σε Τούρκους και Έλληνες με εμπλοκή και... Σέρβων, για Ισπανούς προς τιμήν τους δεν ακούστηκαν τίποτα. Αλλά και την κάπως χαλαρή παρουσία της γερμανικής αστυνομίας, αν και γνώριζε με ποιους είχε να κάνει.

Να μπει πάντως και ένας αστερίσκος στη μάλλον υπερεκτιμημένη γερμανική σοβαρότητα και τεχνολογία, με τη διακοπή του αγώνα Ρεάλ-Ολυμπιακός λίγο μετά την έναρξη για να διορθωθεί το σκορ στο ταμπλό που έγραφε 71-6 αντί του σωστού 11-6.

Συγχαρητήρια όμως και στον ποδοσφαιρικό Ολυμπιακό για την κατάκτηση του conference league, που είναι μεν το «τρίτο τη τάξει» ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, στη διαδρομή όμως πέτυχε σπουδές νίκες.

Περισσότερα συγχαρητήρια όμως από όλους δικαιούται ο Μίλτος Τεντόγλου, ο άλτης του μήκους, για τα συνεχή χρυσά μετάλλια που μας έχει συνηθίσει, ιδιαίτερα για το πρόσφατο στη Ρώμη, με την δύο φορές επίδοσή του στα 8.65m, την καλύτερη στον κόσμο φέτος.

Λόρδος Βύρων

Φέτος, για τα 200 χρόνια από το θάνατο του Εγγλέζου ποιητή και ευεργέτη της Ελλάδας λόρδου Βύρωνα στο Μεσολόγγι, στις 19 Απριλίου 1824, έγιναν εκδηλώσεις σε διάφορα σημεία της ελληνικής επικράτειας με πρώτο, ασφαλώς, το Μεσολόγγι όπου πέθανε αλλά και την πρωτεύουσα που τον τιμά εσαεί δίνοντας το όνομά του σε μία από τις συνοικίες της, τον Βύρωνα, για τη θυσία του να ελευθερωθεί η Ελλάδα από τον Οθωμανικό ζυγό. Στον Βύρωνα στην εκδήλωση στις 19 Απριλίου που σε αυτή υπομνησθήκεται με χρονολογική ακρίβεια ο θάνατος του λόρδου Βύρωνα, έλαβε μέρος πολύς κόσμος καθώς και μία πλειάδα ποιητών, υπό την αιγίδα του ποιητή Ντίνου Σιώτη, που διάβασαν τα ποιήματα ή τα σχόλιά τους. Ανάμεσα σε αυτούς είχε κληθεί και διάβασε ένα πολύ αισθαντικό ποίημα του για τον Εγγλέζο ποιητή και το μέλος του συλλόγου μας, πρώην ναυτικός, Ρήγας Καππάτος.

Το ποίημα αυτό δεν είχε γραφτεί για την εκδήλωση. Είχε γραφτεί από τον Ρήγα το 2019 και είχε δημοσιευθεί σε μία ποιητική συλλογή του. Κρίθηκε καίριο, όμως, για την περίπτωση από κάποιο γνωστό του, για τον θαυμασμό του προς τον Εγγλέζο ποιητή αλλά και για τη θυσία του Βύρωνα προς την Ελλάδα που εκφράζονται καίρια στο ποίημα. Καταχειροκροτήθηκε από το πυκνό ακροατήριο και το αναδημοσιεύουμε και εμείς.

Μπροστά στο μνημείο του λόρδου Βύρωνα στο Ζάππειο

Του Ρήγα Καππάτου

*Τα χρόνια πέρασαν -πάνε δύο αιώνες-
πουλάκια που έφυγαν μέσα στο χρόνο
ίσκιοι που χάθηκαν μέσα στη νύχτα.
Εσύ, όμως, Βύρωνα εδώ θα μένεις
για πάντα θάνατος, στεφανωμένος,
τέκνο της φίλτατο να σ' έχει η Ελλάδα,
γλυκομιλώντας σου στην αγκαλιά της.
Κι εγώ αναγνώστης σου και θαυμαστής σου
θα έρχομαι πάντοτε να σε θωρήσω
εδώ που στέκεσαι φανάρι ελπίδας:
να σε θαυμάζουμε, να σε τιμούμε
οι επιγενόμενοι γιοι της Ελλάδας
γόνοι εκείνων που εσύ συνεδραμες,
Μεσολογγίτη μας, πριν δύο αιώνες.
Απ' την ακρόπολη της Αθηνάς μας,
ω! αγαπημένε της, αγνάντια μένεις
Ελληνας, βέβαια, κατά πως το ήθελες.*

Γεώργιος Βύρωνα, για πάντα πια.
Αθήνα, Σεπτέμβρης 2019

Συγγνώμη

Στην «πρεμούρα» μας να κυκλοφορήσει η ημεμερίδα μας και να φτάσει γρήγορα στα χέρια των συναδέλφων, ώστε να ενημερωθούν για τη Γ.Σ. της 7ης Απριλίου και λόγω επίκαιρης ύλης της τελευταίας στιγμής, κάναμε αρκετά λάθη στο προηγούμενο φύλλο της «ΘΑΛΑΣΣΑΣ», με χαρακτηριστικότερο, αλλά όχι μοναδικό, την παράλειψη του ονόματος του κ. Παναγιώτη Νικητέα, στον οποίο ανήκουν τα δημοσιευθέντα στο Νο 128 φύλλο «Αναμνηστική πλάκα στη στάση Δεκελείας» (σελίδα 4) και «Ναυτικές περιπέτειες του καπετάν Βυπρανδρέα Φραγκόπουλου στον Β Παγκόσμιο Πόλεμο» (σελίδα 10). Ζητάμε συγγνώμη.

Οι Χούθι- η COSCO- το λιμάνι του Πειραιά

Οι δυσμενείς επιπτώσεις στην κίνηση των container-ships της COSCO στο λιμάνι του Πειραιά, λόγω της κατάστασης στην Ερυθρά θάλασσα είναι μεν υπαρκτές, όχι όμως πολύ σοβαρές, προς το παρόν. Επειδή όμως η COSCO συνεισφέρει στα οικονομικά του λιμανιού, άμεσα ή έμμεσα, περισσότερο από όποια άλλη δραστηριότητα, το πρόβλημα μπορεί να γίνει σοβαρό στο μέλλον, αν εξακολουθήσει η δράση των Χούθι. Αν και λένε πως δεν στοχεύουν σε κινεζικά πλοία, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως οι μουσουλμάνοι ομόθρησκοί τους Ουιγούροι της Δυτικής Κίνας έχουν υποστεί τα πάνδεινα από τις κινεζικές αρχές. Οπότε αν συμβεί κάποιο ατύχημα και αναγκαστεί η COSCO να στέλνει τα πλοία της μέσω Capetown, θα' ναι σχεδόν καταστροφική για τον Πειραιά. Δυστυχώς μετά την Αίγυπτο και το κανάλι της, το επόμενο θύμα της κατάστασης στην Ερυθρά θάλασσα είμαστε εμείς, δηλαδή ο Πειραιάς.

Κραυγές αγωνίας

Κραυγές αγωνίας ακούγονται, μέσω των ΜΜΕ για δεκάδες χιλιάδες ελλείψεις προσωπικού στα ξενοδοχεία και στην εστίαση κυρίως. Λόγω του τουρισμού μάλλον, άρα πρόκειται για εποχιακή απασχόληση. Περιέργως -ή μήπως όχι;- ανάμεσα σε αυτές τις κραυγές αγωνίας δεν ακούστηκε και κάποια να λέει π.χ. «...αν και οι μισθοί που προσφέρονται είναι ικανοποιητικοί, γύρω στα τόσα... ευρώ», ακούστηκε όμως από αλλού μια απάντηση ότι ο βασικός μισθός της πλειοψηφίας είναι γύρω στα 700 ευρώ καθαρά, όσο χρεώνουν 6 με 8 καλαμαράκια σε κάποια «ίν» μαγαζιά στη Μύκονο. Με τέτοιες αποδοχές θα ενθαρρυνθούν οι νέοι εργαζόμενοι να κάνουν οικογένεια, να αποκτήσουν τουλάχιστον 3 παιδιά, ώστε να συμβάλλουν στη λύση του οξέυτατου προβλήματος, του δημογραφικού, προβλήματος ύπαρξής μας ως έθνους. Και τι πρέπει να γίνει, θα πει κάποιος. Να επιδοτεί το κράτος τους εργαζόμενους; Σαφέστατα ναι, όσους έχουν πολυμελείς οικογένειες ή σαν κίνητρο να δημιουργήσουν τέτοιες, φορολογώντας τους εργοδότες τους, που με την ανοχή του κράτους δηλώνουν εισόδημα μικρότερο από τους υπαλλήλους τους.

Πολιτιστικό καλοκαίρι 2024. Η συμμετοχή μας

Το θέμα που πάνω απ' όλα θα 'πρεπε να μας απασχολεί, που κατά την άποψή μας «καίει», που δεν είναι απλά θέμα πολιτισμού, αλλά κυριολεκτικά θέμα εθνικής επιβίωσης, είναι το γλωσσικό.

Η ελληνική γλώσσα που αλλοιώνεται, που χάνεται, που σβήνει. Η «ελληνική γλώσσα» που οδεύει προς «ελληνική γλώσσα», «ελινική γλώσσα», «Ελινική glosa» κατά σχετικό με το θέμα βιβλίο της κυρίας Χαράς Τσικοπούλου. Σε άλλο σημείο του παρόντος φύλλου της «ΘΑΛΑΣΣΑΣ» αναφερόμαστε εκτενέστερα στο θέμα, πιστεύουμε όμως πως δεν πρέπει να αρκεστούμε σε αυτό.

Γι' αυτό θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μεγαλύτερη δημοσιότητα, διοργανώνοντας σχετική εκδήλωση και επιστρατεύοντας δύο προσωπικότητες του νησιού μας, που και το θέμα μπορούν να αναλύσουν και να προβάλουν καλύτερα από μας, αλλά και τα ονόματά τους και μόνο είναι αρκετά για να πείσουν πως το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό.

Την κυρία Ευριδίκη Λειβαδά-Ντούκα, ιστορικό-ερευνήτρια και συγγραφέα και τον κύριο Πέτρο Πετράτο, εκπαιδευτικό φιλόλογο και συγγραφέα, προς τους οποίους είμαστε ιδιαίτερα ευγνώμονες για την προθυμία τους να ανταποκρίνονται άμεσα κάθε φορά που ζητάμε τη βοήθειά τους.

Η εκδήλωση θα γίνει το Σάββατο 3 Αυγούστου και ώρα 8 μ.μ. στο αμφιθέατρο του «μπασουινιού» στο λιμάνι του Αργοστολίου. Ελπίζουμε οι τοπικοί επίσημοι να γνωρίζουν και να κατανοούν τη σημασία του θέματος και να παραστούν, καλούμε δε τους συμπολίτες να προσέλθουν για να ακούσουν, να προβληματιστούν, να αντιδράσουν.

Κολοκοτρώνη 126 – Πλατεία Τερψιθέας,
Πειραιάς
Τηλ: 210 45.11.114 Φαξ: 210 45.11.131
email: cosmos@cosmostraining.gr
website: www.cosmostraining.gr

Advanced Nautical Education & Maritime Operation Solutions

FULL STCW CLASS APPROVED SIMULATION CENTRE

Προαγωγικά διπλώματα για
πλοιάρχους, υποπλοιάρχους,
A & B μηχανικούς ισότιμα των Ελληνικών

Πτυχία STCW
Βασικά & Προχωρημένα Σωστικά / Πυροσβεστικά –
GMDSS – ARPA – ECDIS – Medical – Ro-Ro / Passenger –
ECDIS Type Specific - STS-LNG-LPG-Cargo Operations
Πτυχία ECDL

SIMULATORS :: Bridge : Engine : ECDIS : GMDSS : Cargo

DNV APPROVED
-|- DYNAMIC POSITIONING TRAINING -|-
Accredited by:

Αναγνωρισμένο από τη Διεύθυνση Ναυτιλίας
της ΜΑΛΤΑΣ & ΚΥΠΡΟΥ
ISO 9001:2008 Lloyds Register
Το μοναδικό κέντρο ναυτικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα
διαπιστευμένο από το Nautical Institute UK

Τις αγοράζει βούλεται;

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Δυστυχώς όμως βρισκόμαστε σε μία χώρα που επικρατούν η αναξιοκρατία, η αδικία, η διαφθορά, ο νεποτισμός, η γραφειοκρατία, οι τύποι, το φαίνεσθαι, η αρπακτική. Σε ένα κράτος στο οποίο η κακοδιοίκηση, κατά πρόσφατη διατύπωση αθηναϊκού ΜΜΕ ότι: «...δεν είναι φυσικό φαινόμενο, καταιγίδα, σεισμός, κάτι αναπόφευκτο, είναι το αποτέλεσμα της δράσης του πολιτικού κόσμου της χώρας, απόδειξη της ανεπάρκειας, ακόμα και του δόλου σε κάποιες περιπτώσεις, φυσικά πάντα με αρκετές αξιόπαινες εξαιρέσεις. Είναι οι ρουσαφετολογικές προσλήψεις, η απουσία οποιοδήποτε σοβαρού ελέγχου, η προσημαστική αξιολόγηση που δεν έχει καμία συνέπεια για τον αξιολογούμενο, η αδιαφορία για τις υποδομές, η σπατάλη στα ανούσια και η τσιγκουνιά στα ουσιαστικά, η κομματοκρατία, οι περιέργες αναθέσεις έργων η δυνατότητα των κατασκευαστικών επιχειρήσεων να παραδίδουν τα έργα που αναλαμβάνουν όποτε γουστάρουν, το ανεπίτρεπτο της απόλυσης των δημοσίων υπαλλήλων ακόμα και αν πρόκειται για εντελώς άχρηστους, όλα αποτελέσματα των εκάστοτε κυβερνητικών επιλογών, που φυσικά γίνονται με την συγκατάθεση της εκάστοτε αντιπολίτευσης...». Ακόμη όμως και σε αυτό το περιβάλλον, πιστεύουμε πως πετύχαμε αρκετά. Κυρίως στο ηθικό πεδίο. Στην «αναγνώριση» από πρόσωπα και φορείς που «μετράνε» στην κοινωνία: Ήδη από τα πρώτα χρόνια της έκδοσης της εφημερίδας μας, ένας ιδιαίτερα γνωστός θαλασσοπόρος, ο Χιώτης καπετάνιος Βύρων Μιχαηλίδης, δεξί χέρι ενός ιερού τέρατος του χώρου, του Σταύρου Λιβανού, πεθερού του Αριστοτέλη Ωνάση και του Σταύρου Νιάρχου, μας απέστειλε τμήμα του αρχείου του, όταν διαπίστωσε πως εκδίδουμε εφημερίδα για να το χρησιμοποιήσουμε κατά βούληση. Έγιναν συνεργάτες της εφημερίδας μας ή και μέλη του συλλόγου μας Κεφαλονίτες συνάδελφοι πνευματικοί άνθρωποι, πανελλήνιοι, ακόμη και παγκόσμιου διαμετρήματος, ο Ρήγας Καππάτος, ο Τηλέμαχος Μαρτάτος, ο Τζώρτζης Μαρτάτος, ο Γαβριήλ Παναγιωσόυλης ή από άλλους χώρους, ο φιλόλογος λυκειάρχης Αριστομένης Γεωργιάτος, οι δημοσιογράφοι Μαίρη Πετρούτσου και Νίκος Πηγαδάς. «Γνωριστήκαμε» με προσωπικότητες του χώρου μας, τον ασυρματιστή, συγγραφέα, δοκιμιογράφο ποιητή Γεράσιμο Λυκιαρδόπουλο, τον καπετάνιο-φάντασμα, ποιητή Αλέξανδρο Μοντεσάντο, τους ταλαντούχους σικουρούς Νίκο Λαζαράτο και Σωτήρη Λασκαράτο. Οι πνευματικοί άνθρωποι στους οποίους απευθυνθήκαμε για να κάνουν τις παρουσιάσεις των 4 βιβλίων που ως τώρα

εκδώσαμε, δέχθηκαν πρόθυμα να θυσιάσουν τον χρόνο τους για να διαβάσουν -αξιολογήσουν -παρουσιάσουν άγνωστα για αυτούς αντικείμενα. Αναφερόμαστε στην κυρία Ευρυδίκη Λειβαδά- Ντούκα, στην κυρία Ευρώπη Μοσχονά, στον κύριο Πέτρο Πετράτο, στον κύριο Φίλιππο Δρακονταειδή. Στα θετικά της παρουσίας μας πιστεύουμε πως πρέπει να θεωρούμε και δημοσιεύματα αθηναϊκού περιοδικού τύπου, ότι είναι χάρμα να διαβάζεις την εφημερίδα των ναυτικών της Κεφαλονιάς «ΘΑΛΑΣΣΑ» ακόμα και την τελευταία μας ανακάλυψη πως ηλεκτρονικά παλαιοβιβλιοπωλεία σπάνιων βιβλίων, διαθέτουν και δικά μας προς πώληση και μάλλον σε τσουχτερές τιμές. Και ας μη θεωρηθεί πως το ηθικό πεδίο δεν επηρεάζει και το πρακτικό. Πριν μερικά χρόνια στην τελετή για την είσοδο των νέων σπουδαστών στη Ναυτική Ακαδημία, δεν επέτρεψαν στον προσκληθέντα πρόεδρο του συλλόγου μας καπετάν Τάσο Παγουλάτο και επί 12 χρόνια καθηγητή στη σχολή να απευθύνει χαιρετισμό. Μετά την έντονη όμως αντίδρασή μας (εγγράφως) να μη μας ξαναστείλουν στο μέλλον πρόσκληση για οποιονδήποτε λόγο ούτε να ξαναπευθυνθούν στο Σύλλογό μας, η συμπεριφορά άλλαξε. Η ότι δεν έχει αντίκτυπο και στο υλικό πεδίο. Αλλιώς το ίδρυμα Γεωργίου και Μάρης Βεργωτή και γενικότερα η οικογένεια Βεργωτή που στηρίζουν κάθε τι που προάγει την Κεφαλονιά, δεν θα στεκόταν αρωγός της προσπάθειάς μας επί τόσο χρόνια όπως και η Neda Maritime εξάλλου, των Λυκιαρδόπουλων. Αλλά και άλλες ναυτιλιακές εταιρείες, της κυρίας Μελίνας Τραυλού, του κυρίου Θεοχαράκη, του κ. Ντουσόπουλου. Κι ακόμη πολύ συνάδελφοι που κάθε χρόνο καταβάλλουν ακόμη και υπερτετραπλάσια συνδρομή από την ισχύουσα των 12€ ετησίως, αναπληρώνοντας έτσι στην αδυναμία ή και αδιαφορία κάποιων. Τους ευχαριστούμε. Φυσικά παραμένουν η οργή και η αγανάκτησή μας για τη μόνιμη άδικη και απαξιώτικη συμπεριφορά του κράτους, κυρίως απέναντι στους ποντοπλόους ναυτικούς, στο θέμα των συντάξεών μας, που σφαγιόστηκαν με τρόπο και σε βαθμό εγκληματικό, χωρίς ουσιαστική δικαιολογία. Γιατί δεν μπορεί να θεωρηθεί δικαιολογία η υστέρηση των κρατικών εσόδων από την τεράστια φοροδιαφυγή, στα 20 δις ευρώ ετησίως υπολογίζονται, ή η ανικανότητα των ελεγκτικών-εισπρακτικών κρατικών μηχανισμών να εισπράττουν τους φόρους που ανακαλύπτουν πως δεν πληρώνονται και τα πρόστιμα που επιβάλλουν, ειςπραττόντας μόλις το 9,17% -σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη ιδιαίτερα η εισπραξιμότητα ανέρχεται στο 3,67%- και να προσπαθεί να τα αναπληρώσει, αρ-

πάζοντας τις συντάξεις εκείνων που θαλασσοπνίγονταν μια ζωή. Γιατί δεν αντιγράφουν τα συστήματα, του τρόπου λειτουργίας κάποιων κρατών υποδειγμάτων παγκοσμίως στον κάθε τομέα; Την Ιρλανδία στην οικονομική ανάπτυξη, τη Φινλανδία και την Εσθονία στην εκπαίδευση; Ούτε καν στην αντιγραφή δεν τα καταφέρνουμε; Συμπληρώσαμε λοιπόν 25 χρόνια ζωής σαν Σύλλογος. Οι τωρινοί επικεφαλής του Δ.Σ. έχουν μπροστά τους 10 με 15 χρόνια «απόθεμα ενέργειας» ώστε να κρατούν το σύλλογο ζωντανό, να «αγορεύουν», να έχουν οι Κεφαλονίτες ναυτικοί φωνή, παρουσία στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Και εν τω μεταξύ, λογικά, θα παρουσιαστούν και κάποιοι διάδοχοι, αντικαταστάτες. Ήδη έχουν εγγραφεί νέοι, εν ενεργεία. Δεν χρειάζεται λοιπόν απαισιοδοξία. Τα καράβια δεν θα σταματήσουν να ταξιδεύουν, Έλληνες ναυτικοί, νέοι που τους αρέσει η περιπέτεια θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν, έστω και λιγότεροι, ανάμεσά τους ασφαλώς και Κεφαλονίτες. Κάποιοι Έλληνες εφοπλιστές δεν τους προτιμούν, άλλοι όμως τους θεωρούν απαραίτητους για τα καράβια τους αλλά και για τα γραφεία τους. Αλλά και οι ξένοι εφοπλιστές, οι ευρωπαίοι κυρίως, δεν κρυσπώνουν την εκτίμηση και εμπιστοσύνη τους προς τους Έλληνες ναυτικούς. Και κάποιοι από τους τωρινούς νέους, αργότερα, στη δική τους απομαχία, θα θελήσουν να μπαρκάρουν και να κυβερνήσουν το «Νίκος Καββαδίας», τον σύλλογό μας. Αυτονόητες οι ευχές μας για καλά ταξίδια, τόσο στους τωρινούς όσο και στους μελλοντικούς κυβερνήτες του Συλλόγου. Ευχές που μεταβάλλονται σε βεβαιότητα, όσο θα υπάρχουν φίλοι ή συνάδελφοι που προμηθεύονται βιβλία μας για να τα προσφέρουν δώρο, αντί ποτά ή γλυκά σε εορτάζοντες φίλους τους και φίλους του βιβλίου γενικά, αλλά ειδικότερα σε όσους έχουν την περιέργεια να μάθουν από πρώτο χέρι για αυτούς που αποτελούν ακόμα και σήμερα τον «έτερο πυλώνα» της χρυσότοκου όρνιθας, της ελληνικής ναυτιλίας της εποχής της ναυτοσύνης. Της εποχής του εξάντα, του μπουσούλα, της βαρδιόλας και του σκαντάγιου, της εποχής του σκάπουλου, του βασιμάνη, του θερμαστή και του ντοκουμάνη. Μια εποχή που η ποντοπλοία εμπορική ναυτιλία όχι μόνο ανόρθωσε τη χώρα από τα ερείπια του Β' παγκοσμίου πολέμου, αλλά ξεκίνησε και την εκβιομηχανιστή της, Ολυμπιακή Αεροπορία του Ωνάση, ναυπηγεία Σκαρμαγκά του Νιάρχου, μία εποχή που η ευημερία τουλάχιστον των ναυτικών περιοχών της Ελλάδας δεν είχε καμία σχέση με το τωρινό κατάντημά μας να είμαστε προτελευταίοι στην Ευρώπη σε αγοραστική δύναμη, μπροστά μόνο από τη Βουλγαρία.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΤΗ Γ.Σ. 7/4/2024

Συνέχεια από τη σελίδα 1

• Απαιτούμε αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα Υγείας, στελεχωμένο επαρκώς με μόνιμο προσωπικό, που θα αμειβεται αξιοπρεπώς, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες. ΟΧΙ στην απαράδεκτη κυβερνητική απόφαση για τα επί πληρωμή απογευματινά χειρουργεία στα δημόσια Νοσοκομεία. Πώς θα πληρώσουν από την τσέπη τους οι χαμηλοσυνταξιούχοι ναυτικοί, οι χαμηλόμισθοι, οι άνεργοι, οι λαϊκές οικογένειες που με το ζόρι τα βγάζουν πέρα, τα άτομα με αναπηρία και οι χρόνια πάσχοντες;

• Να δημιουργηθούν δημόσιες δομές οίκων ευγηρίας.

• Το φάρμακο πανάκριβο εμπόρευμα θέτει σε κίνδυνο όχι μόνο την υγεία αλλά και την ίδια τη ζωή των ασθενών. Απαιτούμε την εξασφάλιση από το κράτος της δωρεάν, πλήρους, σύγχρονης και απρόσκοπτης φαρμακευτικής περιθαλψης σε όλους.

• Συζητήσαμε επίσης για την ακτοπλοϊκή γραμμή Σάμη-Πάτρα που διακόπτεται τους χειμερινούς μήνες. Η γραμμή, όπως γίνεται κάθε χρόνο, παρέμεινε ανενεργή από τις 9 Ιανουαρίου έως 9 Μαρτίου για λόγους συντήρησης από την ακτοπλοϊκή εταιρεία του πλοίου και μας είπε ότι το υπουργείο είπε στον εφοπλιστή να βρει και να ναυλώσει άλλο πλοίο να εκτελεί την γραμμή, το ναύλο του οποίου θα το πληρώσει το κράτος (αλλά δυστυχώς δεν βρήκε ο εφοπλιστής πλοίο). Μας είπε επίσης ότι το νησί μας έχει πολλά λιμάνια.

• Επιγραμματικά θα αναφερθώ στο συνταξιοδοτικό. Το θέμα θα το αναπτύξει με λεπτομέρεια ο γραμματέας συνάδελφος Τζάκης Σπύρος.

Ζητάμε:

• Γενναίες αυξήσεις στις συντάξεις. Επανάφορα της 13ης και της 14ης σύνταξης και κατάργηση των αντιλαϊκών μέτρων, που μείωσαν τις συντάξεις και αύξησαν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Απαιτούμε την επιστροφή των «κλεμμένων» από τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Να δοθεί το δώρο ΠΑΣΧΑ σε όλους τους συνταξιούχους.

• Με μεγάλη ανησυχία παρακολουθούμε την όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας μας σε πολεμοκάπηλους σχεδιασμούς.

Απαιτούμε:

• Να χαρακτηριστεί η Ερυθρά θάλασσα, ο κόλπος του Άντεν και η ευρύτερη περιοχή, εμπόλεμη ζώνη και να δικαιούνται οι ναυτικοί επαναπατρισμό αποκλειστικά με έξοδα της εταιρείας, ανεξαρτήτως όρων και προϋποθέσεων, πριν μπει το καράβι στην εμπόλεμη ζώνη.

• Σαν Σύλλογος Ναυτικών θα κάνουμε επισκέψεις στα πλοία της ακτοπλοϊας του νησιού μας για να αφουγκραζόμαστε τα προβλήματα των ναυτικών και θα τα προωθούμε κατάλληλα για να δίδονται λύσεις. Οι εν ενεργεία ναυτικοί έχουν ανάγκη την στήριξή μας. Ήδη χθες επισκέφθηκα το ferry boat στον Πόρο μαζί με αντιπροσωπεία του εργατικού κέντρου και συζητήσαμε με τους ναυτικούς και τον υποπλοίαρχο. Τον πλοίαρχο δεν τον είδαμε διότι ήταν

κουρασμένος και αναπαυόταν, ίσως στην επόμενη επίσκεψη συναντηθούμε.

• Ο σύλλογός μας στηρίζει και συμμετέχει στην γενική απεργία της 17ης Απριλίου στην οποία συμμετέχει και η ΠΝΟ.

• Θέλω να υπενθυμίσω στους συναδέλφους που έχουν αμελήσει τις συνδρομές στον σύλλογο να τις εκπληρώσουν διότι είναι το μόνο έσοδο του συλλόγου και με αυτές εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας: έκδοση της τριμηνιαίας εφημερίδας του συλλόγου μας, πληρωμή τηλεφώνου και ηλεκτρικού ρεύματος. Υπενθυμίζω επίσης συνδρομή συνταξιούχου 12 ευρώ και εν ενεργεία ναυτικού 15, το γραφείο του Συλλόγου είναι καθημερινά ανοικτό από 10 έως 12 το πρωί από Δευτέρα έως και Παρασκευή.

• Ο Ναυτικός μας Σύλλογος ευχαριστεί τον δήμο Αργοστολίου και τον δήμαρχο για την στέγη των γραφείων που μας παρέχει και θέλουμε να δεσμευθεί ότι θα συνεχίσει να μας την παρέχει και στο μέλλον για να βλέπουν και οι επισκέπτες του νησιού μας τον Σύλλογο Ναυτικών «Νίκος Καββαδίας» και να μαθαίνουν την ιστορία της ναυτομάνας Κεφαλονιάς.

• Σχετικά με τον Οίκο Ναύτη στο Αργοστόλι το κτήριο έχει ανακαινισθεί με έξοδα του Οίκου Ναύτη, έχει έρθει και υπάλληλος η οποία προς το παρόν εργάζεται στη Ναυτολογία του λιμεναρχείου και σύντομα θα εγκατασταθεί στο κτήριο του Οίκου Ναύτη για να εξυπηρετεί τις ανάγκες των ναυτικών (Η κυρία Λιμενάρχης μας βεβαίωσε ότι ήδη εργάζεται στο κτίριο του Ο.Ν).

• Έχουμε ζητήσει και θα επανέλθουμε εγγράφως στο Λιμενικό Ταμείο να υπάρχει στο διοικητικό συμβούλιο άμισθη θέση που να την κατέχει αξιωματικός του Ε.Ν., συνταξιούχος ή εν ενεργεία και μέλος του συλλόγου μας.

• Σαν Σύλλογος Ναυτικών στηρίζουμε την Σχολή Εμποροπλοίαρχων στο νησί και θα είμαστε δίπλα στη διοίκηση και στους αυριανούς συναδέλφους μας σπουδαστές για όποια προβλήματα μπορεί να προκύψουν σχετικά με την διαβίωσή τους στην σχολή, την εκπαίδευσή τους και την ανάδειξη της πανεπιστημιακής ανώτερης βαθμίδας του πτυχίου τους.

• Επεξεργαζόμαστε την ιδέα να πραγματοποιήσουμε πολιτιστική εκδήλωση το καλοκαίρι για τα 50 χρόνια από τον θάνατο του ποιητή Νίκου Καββαδία. Ο χρόνος και ο τόπος θα ανακοινωθούν.

• Στην είσοδο υπάρχουν βιβλία που έχει εκδώσει ο Σύλλογος και όποιος θέλει μπορεί να τα προμηθευθεί.

Έχουμε ζητήσει συνάντηση με τον κύριο δήμαρχο που αγνόησε την πρόσκλησή μας στην Γ.Σ. για να του θέσουμε θέματα που απασχολούν τον Σύλλογό μας. Περιμένουμε να μας ειδοποιήσει για την συνάντηση.

Ευχαριστώ πολύ την κυρία Λιμενάρχη και τον κύριο Διοικητή της Ακαδημίας Εμπορικού Ναυτικού που μας τίμησαν με την παρουσία τους.

Αυτά τα λίγα, ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας, εύχομαι καλή δύναμη και θετική ενέργεια στον Σύλλογό μας.

Ευθυμογράφημα

Από το βιβλίο του Φρέντντ Γερμανού
«Τζιμμου, πάρε ένα φουστίκι...» Εκδόσεις Κάκτος 1978

Πώς να κάνετε τηλεκριτική για τον Ευαγγελιστή Λουκά...

Σε λίγες μέρες μπαίνουμε στη μεγάλη εβδομάδα... Ο καθένας της άγιες αυτές μέρες, κάνει μια άγνη σκέψη ή σκέπτεται κάποιον άγιο άνθρωπο που φώτισε τη ζωή του...

Εγώ σκέφτομαι τους τηλεκριτικούς! Τι θα γράφουν, μια και όλο το πρόγραμμα της ερχόμενης εβδομάδας θα 'ναι από την αρχή μέχρι το τέλος η μετάδοση της θείας λειτουργίας; (Θα διακόπεται μόνο, όταν υπάρχει καμία ειδήση για την ΕΟΚ!). Ας κάνουμε μία προσπάθεια να το φανταστούμε...

«Δεν μας ικανοποίησε εκθές το «Τροπάριο της Κασσιανής» όπως μεταδόθηκε από την ΕΡΤ. Η μετάδοση δεν είχε ούτε έμπνευση ούτε φαντασία. Τα μανουάλια ήταν πολύ στατικά και τα εξαπτερύγια δεν εξυπηρετούσαν τη σωστή και άρτια δομή ενός τηλεοπτικού προγράμματος.

Λυπούμαστε που γινόμαστε δυσάρεστοι αλλά θα το πούμε: ο δεξιός ψάλτης της Μητρόπολης ήταν χθες μια πρόκληση για το τηλεοπτικό κοινό. Η σύγκρισή του με τον αριστερό ψάλτη ήταν συντριπτική εις βάρος του. Φυσικά δεν περιμέναμε τίποτα καλύτερο από την ΕΡΤ. Εδώ και 150 χρόνια το κατεστημένο αγωνίζεται να μας επιβάλει τους δεξιούς ψάλτες του, είτε μας αρέσουν είτε όχι. Πολλά παράπονα ακούσαμε και για τα καντήλια. Τα μισά ήταν σβηστά και τ' άλλα μισά αναμμένα. Πήραμε εκατοντάδες τηλεφωνήματα από έξαλλους τηλεθεατές που μας είπαν: «Πώς θέλετε να κάνουν σωστή τηλεόραση, όταν δεν μπορούν να ανάψουν ένα καντήλι;».

Γενικά φέτος η Μεγάλη Εβδομάδα μας απογοήτευσε. Το ποτήρι ή μάλλον το Δισκοπότηρο ξεχείλισε.

Όλα τα δραματικά σημεία δόθηκαν με προχειρότητα και έλλειψη επαγγελματικής πείρας. Η σφαγή των νηπιών δεν είχε δραματικό υπόβαθρο... Ήταν σαφώς αντιτηλεοπτική! Το ίδιο έχουμε να πούμε και για τη Φυγή στην Αίγυπτο. Όσο για το τροπάριο της Κασσιανής, τι να πει κανείς... Δεν είχε κανένα ηθικό δί-δαγμα. Ας θυμηθούν οι αρμόδιοι ότι βλέπουν τηλεόραση και τα παιδιά. Απ' τη μία η Κασσιανή, απ' την άλλη η Μάρωμ Πανθέου... Ο Τσαλδάρης ας βάλει το χέρι του... Αφήνω που δεν είδαμε καμιά ανανεωτική διάθεση. Το «Τροπάριο» ήταν ακριβώς το ίδιο με εκείνο που είχαμε δει πέρυσι. Θα πρέπει να το πάρουμε απόφαση: η ΕΡΤ δεν σκοπεύει να αλλάξει τροπάρη! Ίσως γινόμαστε δυσάρεστοι, αλλά θα το πούμε και αυτό: ούτε τα 12 ευαγγέλια μας ικανοποίησαν. Ο ιερέας της ΕΡΤ ήταν αδιάβαστος. Αντίθετα ο ιερέας της YENEΔ, αν και τα έλεγε στην καθαρεύουσα, μας άρεσε περισσότερο.

Τα κείμενα ήταν άστοχα και μερικά γραμμένα στο πόδι. Πολύ αδόκιμη μας φάνηκε η φράση: «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου». Ο συγγραφέας έπρεπε να βασανίσει περισσότερο το μυαλό του. Κάτι καλύτερο μπορούσε να βρει...

Για το «κατά Ματθαίον ευαγγέλιο» έχουμε να πούμε μια απλή γνώμη που ίσως να 'ναι και λαθεμένη: Από τον Ματθαίο περιμέναμε περισσότερα πράγματα. Ο Ματθαίος έχει κουλτούρα, έχει φαντασία, έχει διάθεση να πάει μπροστά. Τι του λείπει για να γράφει καλύτερα ευαγγέλια;

Η απάντηση είναι απλή: Όταν γράφεις 4 ευαγγέλια την εβδομάδα, δεν μπορείς ύστερα να μιλάς για ποιότητα. Για το «κατά Ιωάννη ευαγγέλιο» το πράγμα είναι ξεκάθαρο: Ο Ιωάννης μας είχε δώσει πολλές ελπίδες όταν πρωτακούσαμε Ευαγγέλιό του. Είπαμε: να ένας ευαγγελιστής, που αξίζει να του γράφεις δυο καλές κουβέντες».

Δυστυχώς χθες μας απογοήτευσε. Του το λέμε κι ας τον πικράνουμε: Χθες το ευαγγέλιό του ήταν κυριολεκτικά γραμμένο στο πόδι. Δεν υπάρχουν τέλος πάντων στην ΕΡΤ αρμόδιοι που να λένε σε μερικούς ανθρώπους πώς γράφεται ένα ευαγγέλιο; Αφήσαμε σκόπιμα τελευταίο το «κατά Λουκά» ευαγγέλιο. Με τον Λουκά συμβαίνει κάτι περίεργο: Όταν γράφει για τον Χριστό, δείχνει μια διάθεση να τον ηρωοποιήσει. Δεν έχουμε τίποτα εναντίον του Χριστού αλλά από έναν ευαγγελιστή, με κουλτούρα και φαντασία, όπως είναι ο Λουκάς, περιμέναμε περισσότερα πράγματα.

Ας μην πειραχτεί που του λέμε την αλήθεια: Χθες βράδυ το «κατά Λουκά» ευαγγέλιο ήταν ένα κουραστικό μελό, για το οποίο βέβαια η γενική διεύθυνση της ΕΡΤ φέρνει ακέραια την ευθύνη.

Υ.Γ.: Μας καταγγέλλουν ότι ο Λουκάς είχε γράψει περισσότερα αλλά του τα έκοψε η ΕΡΤ. Περιμένουμε μια υπεύθυνη απάντηση.

Ομιλία της Κατερίνης Μωραϊτή-Γαρμπή για τη βράβευσή της

Σεβασμιότητα, κ. Δήμαρχε, κύριοι του Δ.Σ. του Συλλόγου, αγαπητοί συνταξιδιώτες στο καράβι της ζωής εύχομαι καλό κατευόδιο στο ταξίδι της ζωής με γαλήνη. Θέλω να χαιρετίσω τους πρωτεργάτες της ίδρυσης του Συλλόγου, τον Φώτη Γασπαρινάτο και τον Διονύση Μαρκέτο κατ' αρχήν, που είχαν την φαινή ιδέα για την ίδρυσή του, με τον Άγγελο Μπενετάτο και τον Γιώργο Παπαδάτο. Αυτοί οι τέσσερις αποτέλεσαν τον πυρήνα του πρώτου Δ.Σ., δραστηριοποιήθηκαν άμεσα και συγκέντρωσαν τα πρώτα 33 ιδρυτικά μέλη, που μεταξύ αυτών ήταν και ο συγχω-

ρεμένος σύζυγός μου, Καπ. Νικόλας Μωραϊτής. Φυσικά έχουν φύγει μερικοί για το αιώνιο ταξίδι. Ας τους θυμόμαστε με αγάπη. Θέλω να συγχαρώ όλους εσάς που επί τόσα χρόνια, νομίζω 25, εργασθήκατε για τον Σύλλογο και σαν καλοί Ναυτικοί, σαν καλοί Καπετάνιοι ταξιδεύετε τον Σύλλογο με γαλήνη, με νηνεμία. Με συγκινήσατε πολύ και ευχαριστώ για την τιμή που μου κάνατε να επιλέξετε εμένα για να τιμηθεί στο πρόσωπό μου η Κεφαλλονίτισσα, η Ελληνίδα σύζυγος των Ναυτικών, επιδίδοντάς

μου την σχετική όμορφη πλακέτα με το αντίστοιχο χρηματικό βραβείο που δόθηκε εκ μέρους του Ιδρύματος Βεργωτή. Κι εγώ αυτά τα χρήματα τα προσφέρω προς ενίσχυση του Συλλόγου, στην μνήμη του αιώνιου συζύγου μου, που όπως προανέφερα ήταν ένα από τα ιδρυτικά του μέλη. Τα προσφέρω με την παράκληση και την ευχή ο Σύλλογος να μείνει καλοτάξιτος και η εφημερίδα «Θάλασσα» ακύμαντη.

Σας ευχαριστώ πολύ, να ζήσετε με καλοσύνη. Καλή χρονιά
Αικατερίνη Μωραϊτή-Γαρμπή

ΝΟΜΟΣ 4172/2013

Στη Δημοκρατία μας, που είμαστε ελεύθεροι να κάνουμε οτιδήποτε μας λένε, είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε και αυτό. Δηλαδή, σύμφωνα με τον «δημοκρατικό» νόμο 4172/2013, με τις όποιες τροποποιήσεις του, οι Έλληνες πολίτες πρέπει να καταναλώνουν, πάντα βέβαια έναντι νόμιμων αποδείξεων, το 30% των ετησίων δηλωθέντων εσόδων, το λιγότερο. Από αυτόν τον νόμο, οι νομοθέτες εξαιρούν του φυλακισμένους (αν και πολλοί απ' αυτούς έχουν αρκετά έξοδα!) και τους υπηρετούντες στον Στρατό (πάλι καλά!). Πρόσφατα σε έλεγχο που έγινε από την εφορία σε ναυτικό συνάδελφο, βρέθηκε ότι ο συνάδελφος δεν είχε τηρήσει τον παραπάνω νόμο, απλά γιατί μέσα στο χρόνο έλειπε 7μίσια μήνες και στους τέσσερις και μισό μήνες δεν μπόρεσε να καταναλώσει το 30% αυτών που είχε δηλώσει. Προσέφυγε στο δικαστήριο, όπου φυσικά και λογικά δικαιώθηκε. Άρα αν κάποια άλλη τέτοια περίπτωση υπάρξει, πρέπει να γνωρίζουν οι εν ενεργεία συνάδελφοι, ότι υπάρχει προδικασμένα τέτοια υπόθεση, αλλά θα πρέπει να προσφύγουν σε δικα-

στήριο, όπου και θα κερδίσουν σίγουρα την υπόθεση, σαν προδικασμένη. Σαν να λέμε ότι κάθε φορά που θα προκύψει τέτοια περίπτωση, πρέπει να μπει σε έξοδα ο ενδιαφερόμενος, γιατί οι δικαστικές αποφάσεις δεν αλλάζουν τους νόμους. Πρέπει να προβεί η κυβέρνηση στην επίλυση αυτού του προβλήματος, που περισσότερο αφορά νέα παιδιά, χωρίς υποχρεώσεις, και που αυτός ο νόμος είναι ένας από τους λόγους που τους αποτρέπει να συνεχίσουν το επάγγελμα. Πολλά λέγονται στο να δώσουμε εναύσματα στους νέους να ακολουθήσουν το ναυτικό επάγγελμα, αλλά μένουν όλα στα λόγια. Ας αρχίσουν από αυτό. Μήπως όμως οι κυβερνώντες το ξανασκεφτούν και αλλάξουν τον νόμο, έτσι ώστε ο Έλληνας Πολίτης, σαν ελεύθερος που είναι, να ξοδεύει όσα αυτός νομίζει και πάντοτε νόμιμα, το 10, το 20, το 30, το 50, το 100% των νόμιμων εσόδων του; Δικά του δεδουλευμένα είναι! Αλλά το ξαναλέμε. ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΑΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΛΕΝΕ!

ΤΟ Δ.Σ. Του Συλλόγου Ναυτικών Κεφαλονιάς
«Νίκος Καββαδίας»

Γιάννης Σκαρίμπας

«Οι τρελοί μείναμε λίγοι και ο Σκαρίμπας έχει φύγει»

Γεννήθηκε στη Φωκίδα, «υιοθετήθηκε» όμως από τη Χαλκίδα όπου έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του και την «υιοθέτησε» και εκείνος. Ο δήμος Χαλκίδας ανακήρυξε το 2024 σαν «έτος Σκαρίμπας», διοργανώνοντας διάφορες εκδηλώσεις. Σκεφτήκαμε πως κι εμείς, σαν Σύλλογος, έχουμε υποχρέωση, αν όχι να διοργανώσουμε κάποια εκδήλωση, τουλάχιστον να πούμε δυο λόγια για αυτόν τον αντικομφορμιστή λογοτέχνη.

Υποχρέωση, για αρκετούς λόγους. Ακόμη και το ότι η γυναίκα του ήταν η Ελένη Κεφαλλονίτη, είναι ένας από αυτούς.

Οι κυριότεροι όμως είναι άλλοι. Το ότι, όπως και ο δικός μας Νίκος Καββαδίας, έφερε κάτι καινούργιο στη λογοτεχνία. Όπως και εκείνος δεν ακολούθησε κάποιο «ρεύμα», δεν ανήκει σε κάποια «σχολή». Αλλά και το ότι το «καράβι», η «θάλασσα», εμφανίζονται συχνά στο έργο του. Το ποίημά του «Σπασμένο καράβι» είναι το πιο γνωστό απ' τα μελοποιημένα του, αλλά όχι και το μοναδικό. Μελοποιημένα από τον Γιάννη Σπανό, τον Διονύση Τσακνή, τον Νικόλα Άσιμο, εκτελεσμένα από τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου, τον Δημήτρη Μπάση, τον Κώστα Κάρλη. Και τον Αλέκο Φασιανό να διακοσμεί.

«Αντικομφορμιστής» σε μόνιμη σύγκρουση με τα «πρέπει», τα «δόγματα», το «κατεστημένο» και, κάποιες «αξίες», με τα «κατά συνθήκη». Μέχρι και την απονομή από τον διοικητή της Μεραρχίας όπου υπηρετούσε στον Α' Π.Π., του «Σιδήρου Σταυρού» για να τον τιμήσει επειδή τραυματίστηκε... στον σβέρκο, ειρωνευόταν, λέγοντας πως αργότερα τον κρέμασε στα... τέτοια του, σαν φυλαχτό. Καταφερόταν επίσης εναντίον του υποχρεωτικού εκκλησιασμού και του κατηχητικού των μαθητών, που υποτίθεται πως είχαν ελεύθερο σαββατοκύριακο, για να ξεκουραστούν και να παίξουν.

Χαρακτηριστικό του και ο αυτοσαρκασμός, αυτοσυστηνότητα σαν «δήθεν λογοτέχνης», ως «ανάξιος απόγονος ορεσίβιων προγόνων». Κατά μάλλον «δυσεξήγητους» λόγους στα πρώτα του νεανικά ποιήματα των 20 με 22 χρόνων του, σε αυτά που υπογράφει σαν Κάλλις Εσπερινός ή Γιάγκος Σκαρίμπας, επικρατεί ένα κλίμα νεκροταφείου, με συχνές αναφορές στον θάνατο, στις ψυχές. Κλίμα που στην ωριμότητά του άλλαξε, μετατράπηκε σε αντικομφορμισμό, ειρωνεία, αλλά και με τον δικό του ιδιότυπο τρόπο, θαυμασμό του ωραίου.

Σπασμένο καράβι

Σπασμένο καράβι να 'μαι πέρα βαθιά
-έτσι να 'μαι-
με δίχως κατάρτια με δίχως πανιά
να κοιμάμαι.
Να 'ν αφράτος ο τόπος κι η ακτή νεκρική
γύρω-γύρω
με κουφάρι γυρτό και με πλώρη εκεί
που θα γεύρω.
Να 'ν η θάλασσα άψυχη και τα ψάρια νεκρά
-έτσι να 'ναι-
και τα βράχια κατάληπτα και τ' αστέρια μακριά
να κοιτάνε.
Δίχως χτύπο οι ώρες και οι μέρες θλιβές
-δίχως χάρη-
κι έτσι κούφιο κι ακίνητο μες σε νύχτες βουβές
το φεγγάρι.
Έτσι να 'μαι καράβι γκρεμισμένο, νεκρό
-έτσι να 'μαι-
σ' αμμουδιά πεθαμένη και κούφιο νερό
να κοιμάμαι...

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: ΟΙ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

του Γραμματέα του Συλλόγου Σπ. Τζάκη

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι.

Θα αναφερθώ στο θέμα των συντάξεων που μας απασχολεί για πάνω από 12 χρόνια και που ήταν ο εύκολος δρόμος για να αντεπεξέλθει η Ελλάδα στην κρίση (θα επεκταθεί σ' αυτό ο συνάδελφος καπ. Βαγγέλης Μαρκέτος). Μπορεί πολλοί από σας να γνωρίζουν περισσότερα απ' όσα ξέρω εγώ γι' αυτό το ζήτημα, αλλά θα ήθελα να αναφερθώ σ' αυτό επειδή απαιτείται από την ακρίβεια που συνεχώς μειώνει την δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσής μας.

Πάνω από 90 δισ. ευρώ έχουν αφαιρεθεί, από την έναρξη των περικοπών των συντάξεων μέχρι σήμερα, από 2,5 εκατομμύρια συνταξιούχους. Έχουν καταργηθεί η 13η και η 14η σύνταξη, για τις οποίες οι συνταξιούχοι κατέβαλλαν εισφορές, ενώ σε ετήσια βάση χάνουν 4,5 δισ. ευρώ. Έδειξαν ιδιαίτερη εχθρότητα, κατάργησαν ακόμα και το ΕΚΑΣ. Ενώ υπερψήφισαν οδηγία της ΕΕ για τη διαμόρφωση του ρυθμιστικού πλαισίου δράσης των επιχειρήσεων της ιδιωτικής ασφάλισης.

Το βλέπουμε καθημερινά με την ψήφιση των νόμων, που είναι αντισυνταγματικοί -απογευματινά χειρουργεία, ιδιωτικά πανεπιστήμια και άλλα. Ο σφαγιασμός των συντάξεων αποτελεί στρατηγική επιλογή της ΕΕ σε όλες τις χώρες-μέλη. Θέλουν να παραδώσουν εξ ολοκλήρου την Ασφάλιση, την Υγεία και την Πρόνοια στην κερδοσκοπία των ιδιωτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Και ας δούμε λίγο περιληπτικά τις μειώσεις που υποστήκαμε από την αρχή της λεγόμενης «κρίσης».

Τον Μάιο του 2010, πριν δηλαδή από την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου, με τον νόμο 3845 ψηφίστηκε η περικοπή των δώρων, ήτοι της 13ης και της 14ης κύριας σύνταξης καθώς και η υποκατάστασή τους με επιδόματα και με κάποιες εξαιρέσεις.

Και ας μείνουμε λίγο στον 13ο και 14ο μισθό της σύνταξης. Η κατάργηση των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδείας που καταργήθηκαν βάσει του ανωτέρω νόμου και με το πρώτο άρθρο του ν. 4093/2012 κρίθηκε αντισυνταγματική με τις 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Σ.τ.Ε. Κατόπιν τούτου το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθμ. 8898/2021 απόφασή του, θέτει προς το Συμβούλιο της Επικρατείας, προδικαστικό ερώτημα, αναφορικά με το εάν έχουν καταργηθεί τα δώρα των συνταξιούχων του ιδιωτικού τομέα, μετά την ψήφιση του Ν. 4387/2016, γνωστό και ως «νόμος Κατρούγκαλου». Το δικαστήριο θέτει το ερώτημα εάν τα δώρα πρέπει να συνεχίσουν να καταβάλλονται από το 2016 και έπειτα, που σύμφωνα με τη γνώμη των πρωτοδικών, αυτά τα δώρα Πάσχα, Αδείας και Χριστουγέννων αποτελούσαν αυτοτελείς παροχές, οι οποίες συνδεδεόνταν με τον μισθό, αλλά διατηρούσαν την περιουσιακή αυτοτέλειά τους. Συνεπώς, όπως παρανόμως περικόπηκαν ολοσχερώς από το ελληνικό δημόσιο. Έρχεται κατόπιν το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθμ. 1342/2023 πιλοτική απόφαση του Α' Τμήματος και κρίνει ότι οι συνταξιούχοι του ΕΦΚΑ δεν δικαιούνται αναδρομικά διαφορές από επικουρικές συντάξεις και δώρα-επίδοματα (13η και 14η σύνταξη) από το 2016 και εφεξής, γιατί δεν έχουν δικαίωμα να ασκήσουν αγωγές για τις παροχές αυ-

τές από τις 12.5.2016 και μετά, σύμφωνα με τον ασφαλιστικό νόμο 4387/2016 (του Κατρούγκαλου). Ακόμα, το ΣτΕ έκρινε ότι ο νόμος 4387/2016 («νόμος Κατρούγκαλου») δεν έχει καμία πρόβλεψη για την αναδρομική καταβολή των επικουρικών συντάξεων και των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και θερινής αδειας. Δηλαδή φάσκουν και αντιφάσκουν. Ναι μεν αντισυνταγματική η κατάργηση, αλλά ο νόμος Κατρούγκαλου δεν αφήνει περιθώρια για επαναφορά 13ης και 14ης, αλλά ούτε και αναδρομική πληρωμή. Για ένα δεκάμηνο έδωσαν αναδρομικά από τον Ιούνιο 2015 μέχρι τον Μάη του 2016, που στην περίοδο αυτή οι περικοπές κρίθηκαν αντισυνταγματικές. Πριν από τον Ιούνιο του '15 και μετά τον Μάη του '16 είναι συνταγματικές οι περικοπές. Και σημειώστε, γι' αυτήν την αναδρομική πληρωμή, ήρθε μετά η εφορία και πήρε το 38% μέχρι και το 50%, σε ορισμένες περιπτώσεις, πίσω. Και συνεχίζουμε:

Τον Ιούλιο του 2010, με τους νόμους 3863 και 3865, που έμειναν γνωστοί και ως μεταρρύθμιση Λοβέρδου - Κουτρουμάνη, ορίζεται νέος τρόπος υπολογισμού των συντάξεων για μετά το 2015, που οδηγεί σε μικρές μειώσεις που σταδιακά γίνονται μεγάλες. Είναι η μεταρρύθμιση στην οποία «πάτησε» και το 3ο Μνημόνιο, που υπέγραψε η τότε κυβέρνηση.

Τον Ιούλιο του 2011, με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και τους νόμους 3986 και 4002 επήλθαν νέες, μεγαλύτερες μειώσεις στις κύριες συντάξεις, αυτή τη φορά εισάγοντας ηλικιακά κριτήρια. Έτσι, όσοι συνταξιούχοι ήταν μικρότεροι των 60 ετών και λάμβαναν συντάξεις άνω των 1.700 ευρώ υπέστησαν μειώσεις από 6% και 10% για συντάξεις μεγαλύτερες των 3.000 ευρώ. Τον Σεπτέμβριο του 2011 ψηφίστηκε ο νόμος 3869, με αναδρομική εφαρμογή από τον Αύγουστο του 2010. Είναι η περιβόητη ειδική εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων, με κλιμακωτές μειώσεις από 3% για ποσά άνω των 1.400 ευρώ και μέχρι 13% για συντάξεις άνω των 3.500 ευρώ.

Με τον ίδιο νόμο, μειώθηκαν οι επικουρικές συντάξεις, κλιμακωτά, από 3% για ποσά μέχρι 650 ευρώ και έως 10% για επικουρικές συντάξεις άνω των 650.

Τον Οκτώβριο του 2011, με εφαρμογή από τον Νοέμβριο του ίδιου χρόνου, ψηφίστηκε ο νόμος 4024 που προέβλεπε ακόμη μεγαλύτερες μειώσεις στις κύριες συντάξεις των «νεότερων» συνταξιούχων. Έτσι, οι μικρότεροι των 55 ετών υπέστησαν 40% μείωση για ποσά άνω των 1.000 ευρώ. Οι μικρότεροι των 60 και μεγαλύτεροι των 54 υπέστησαν μείωση 20% για ποσά άνω των 1.200 ευρώ. Ο ίδιος νόμος (4024/11) επέβαλε μειώσεις και στις επικουρικές συντάξεις. Συγκεκριμένα, για τους συνταξιούχους του ΕΤΕΑΜ προέβλεψε μείωση 30% για ποσά άνω των 150 ευρώ. Για τα υπόλοιπα επικουρικά του ιδιωτικού τομέα, οι μειώσεις ήταν 15%, ενώ για τους δημοσίου υπαλλήλους προβλέφθηκε μείωση της δεύτερης επικουρικής κατά 20%.

Τον Μάρτιο του 2012, με τον νόμο 4046, αναδρομικά από τον Ιανουάριο του 2012, επιβλήθηκαν νέες μειώσεις στις κύριες συντάξεις. Συγκεκριμένα, οι συντάξεις που είχαν απομείνει «υψηλές», άνω των 1.300 ευρώ, υπέστησαν μειώσεις 12%. Με τον ίδιο νόμο, μειώθηκαν εκ νέου και οι επικουρικές,

συγκεκριμένα, για ποσά άνω των 250 ευρώ, μείωση ήταν 10%. Για ποσά από 251 έως 300 ευρώ, μείωση 15% και για ποσά άνω των 300 ευρώ η μείωση ήταν 20%.

Τον Νοέμβριο του 2012, με εφαρμογή από τον Ιανουάριο του 2013, ψηφίστηκε ο νόμος 4093, με νέες μειώσεις σε κύριες και επικουρικές. Συγκεκριμένα, αυτή τη φορά, η μείωση έγινε στο σύνολο των εισοδημάτων από συντάξεις (κύρια + επικουρική). Συγκεκριμένα, ποσά από 1.000-1.500 ευρώ υπέστησαν μείωση 5%, από 1.500-2.000 μείωση 10%, από 2.000-3.000 μείωση 15%, και ποσά από 3.000 ευρώ και άνω, μείωση 20%. Επίσης, καταργήθηκαν τα επιδόματα δώρων στις κύριες και τα δώρα στις επικουρικές.

Τον Ιούλιο του 2014, εφαρμόζεται για πρώτη φορά ο νόμος 4254/12 για το ΕΤΕΑ, που προβλέπει τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος στις επικουρικές συντάξεις. Έτσι, όσοι είχαν ενταχθεί τότε στο υπερεπικουρικό ταμείο υπέστησαν οριζόντιες μειώσεις της τάξης του 5,2%.

Με βάση το 3ο Μνημόνιο (Ν. 4336/15) επέρχεται σημαντική μείωση σε κύριες και επικουρικές συντάξεις, μέσω της αύξησης των εισφορών υπέρ ΕΟΠΥΥ στις κύριες και της επιβολής εισφοράς στις επικουρικές. Συγκεκριμένα, οι εισφορές αυξήθηκαν κατά 2 μονάδες (σε 6% από 4%) επί του ποσού των κύριων συντάξεων πριν από τις περικοπές που ξεκίνησαν το 2010. Στις επικουρικές, επιβλήθηκε εισφορά 6% επί του ποσού μετά των περικοπών. Στις επικουρικές βέβαια, επιβλήθηκε εισφορά υγείας και στις περιπτώσεις δεύτερης επικουρικής καθώς και στις επικουρικές που δίνονται λόγω θανάτου (χρησίας).

Παράλληλα, με το 3ο Μνημόνιο τέθηκαν σε εφαρμογή αλλαγές που ανατρέπουν τους σχεδιασμούς κυρίως στους νέους συνταξιούχους, καθώς άλλαξε ο τρόπος υπολογισμού των παροχών.

Ο Νόμος 4387/2016, ευρύτερα γνωστός ως Νόμος Κατρούγκαλου, μας έφερε τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις και την περιβόητη προσωπική διαφορά, βάσει της οποίας, οποιαδήποτε αύξηση και να δοθεί στο μέλλον να μην επιδίδεται στους συνταξιούχους.

Ούτως ή άλλως οι συντάξεις χρειάς υπέστησαν περικοπές λόγω των νόμων 4093 του 2012 και 4051 του 2012. Ο πρώτος νόμος αφορά τις κύριες συντάξεις και ο δεύτερος τις επικουρικές. Ειδικότερα όμως όσον αφορά το κομμάτι των συντάξεων χρειάς υπήρχαν ακόμα περισσότερες περικοπές. Συγκεκριμένα ο νόμος 4387/2016 (Κατρούγκαλου) καθόρισε όριο ηλικίας για τη λήψη της σύνταξης χρειάς. Εξαιτίας του καθορισμού ορίου ηλικίας ένα μεγάλο ποσοστό των συντάξεων κόπηκε εντελώς, γιατί οι δικαιούχοι δεν είχαν την απαραίτητη ηλικία ώστε να δικαιούνται την καταβολή της σύνταξης χρειάς. Ευτυχώς αυτή η αδικία διορθώθηκε με το νόμο 4611 του 2019 ο οποίος καταργεί το όριο ηλικίας για τις συντάξεις χρειάς. Δεν τις αναφέρω όλες τις περικοπές, που φτάνουν το σύνολο των 14.

Και ας δούμε τις περιβόητες αυξήσεις του 2023 και τις πρόσφατες του 2024, που στην πραγματικότητα κανένας δεν πήρε. Για τους περισσότερους συνταξιούχους αυτή η αύξηση δεν προσαρμόστηκε στην σύνταξη γιατί δεν έχουν συμπληρωθεί 30 χρόνια εργασίας (θα

αναλυθεί πιο κάτω). Και σε όσους δόθηκε συμψηφίστηκε με την προσωπική διαφορά και θα συνεχίσει να συμψηφίζεται και κάποια άλλη μελλοντική αύξηση, μέχρι να μηδενιστεί αυτή η προσωπική διαφορά (εγώ υπολογίζω να πάρω κάποια αύξηση το 2035!). Και ας δούμε τι σημαίνουν για την συνταξιοδότηση τα 30 χρόνια του στεριανού και τα 20 (π.χ.) χρόνια πραγματική απασχόληση του ναυτικού στα καράβια.

Ένας στεριανός ασφαλισμένος εργάζεται ετησίως και καταβάλλει εισφορές για 218 ημέρες, σύμφωνα με την ΣΣΕ. (360 ημέρες, μείον 52 Σάββατα, μείον 52 Κυριακές, μείον 16 αργίες και μείον 22 ημέρες άδεια = 218 ημέρες πραγματικής εργασίας). Επιπλέον καταβάλλει εισφορές 60 ημερών για δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και αργίες συν 22 ημέρες άδεια, σύνολο 82 ημέρες, ώστε να φτάσει να προσμετρά 300 ημέρες ασφάλισης ετησίως, που αποτελούν και έναν Ασφαλιστικό χρόνο. (218 + 82).

Ένας ναυτικός, εργάζεται στην πραγματικότητα 365 ημέρες και από αυτές του υπολογίζουν σαν εργάσιμο χρόνο 360 ημέρες ετησίως (όπως βέβαια και των στεριανών, αλλά εμείς τις δουλεύουμε, ενώ για τους στεριανούς είναι υποκειμενικό) και επιπλέον προσμετρά άλλες 96 ημέρες που αποτελούν τα δώρα Χριστουγέννων-Πάσχα, αργιών και Αδείας, καταβάλλοντας βέβαια τις αντίστοιχες εισφορές. Δηλαδή ο Ναυτικός καταβάλλει εισφορές τον χρόνο (360 + 96) για 456 ημέρες, που αποτελούν έναν ασφαλιστικό χρόνο. ΣΕ ΑΠΛΗ ΓΛΩΣΣΑ:

Τα 30 χρόνια του στεριανού αντιστοιχούν σε 30 x 300 = 9.000 μέρες καταβολής συντάξιμων εισφορών.

Τα 20 χρόνια του ναυτικού (Πολλοί έχουν και παραπάνω) αντιστοιχούν 20 x 456 = 9.120 μέρες καταβολής συντάξιμων εισφορών. Πού είναι λοιπόν η διαφορά και δεν περιλαμβάνουν τους ναυτικούς με 20 χρόνια υπηρεσία στον νόμο που συμπεριλαμβάνει τους στεριανούς με 30 χρόνια; Αν σύμφωνα με τα ανωτέρω υπολογίσουμε και συγκρίνουμε τους χρόνους υπολογισμού σύνταξης με τις αντίστοιχες εισφορές η αναλογία είναι 456/300 = 1,52 και η αναλογία του πραγματικού χρόνου εργασίας είναι 360/218 = 1,65.

Και αντί να υπολογίζονται όλα τα ανωτέρω, έρχεται ο νόμος Κατρούγκαλου και δεν υπολογίζονται καθόλου οι 96 ημέρες αδείας, στον συντάξιμο μισθό του, παρόλο που έχουν καταβληθεί εισφορές γι' αυτές, ενώ υπολογίζονται στους, μετά τον Νόμο Κατρούγκαλου, συνταξιοδοτηθέντες ναυτεργάτες (πάλι καλά!). Και από την άλλη, ο χρόνος ασφάλισης των ναυτικών, λόγω της κατάργησης των επιπλέον συντελεστών στάθμισης και συντελεστών προσαύξησης υπηρεσίας που προϋπήρχαν, επιδοτείται πλέον μόνο με 1,111% μέσον όρο. Και ήρθε ο νόμος Βρούση (4670/2020), σύνθετα του νόμου Κατρούγκαλου που σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί νομοθετική πρόταση, υποστηρικτική του θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης ή της βιωσιμότητας του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης (ΣΚΑ). Αντίθετα αποτελεί ασφαλιστική αντιμεταρρύθμιση που απαξιώνει περαιτέρω τον σημαντικότερο και κοινωνικότερο θεσμό του σύγχρονου Ευρωπαϊκού Κράτους.

Συνέχεια στη σελίδα 10

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: ΟΙ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

του Γραμματέα του Συλλόγου Σπ. Τζάκη

Συνέχεια από τη σελίδα 9

Είναι πασιφανές ότι και ο νόμος Βρούτση (4670/2020) είναι ένας βαθιά αντεργατικός και αντισυνταγματικός νόμος. Προϋποθέτει, διατηρεί, θωρακίζει και ενισχύει θεσμικά τον «νόμο Κατρούγκαλου» 4387/2016 (ΦΕΚ Α' 85). Κρατάει, «πατά» και οικοδομείται πάνω στις βασικές δομικές του αρχές, αφού αποτελεί ολιστική και απόλυτη συνέχεια του, με τις δεκατρείς σημαντικότερες κοινές αρχές του νόμου Κατρούγκαλου.

Δεν θα επεκταθώ περαιτέρω. Σελίδες (βιβλίο ολόκληρο) θα μπορούσαν να γραφτούν για το θέμα των μειώσεων των συντάξεων. Έτσι κι αλλιώς από το 2010 μέχρι σήμερα δεκατέσσερις φορές έχουν περικοπεί οι συντάξεις μας και από όλες τις κυβερνήσεις, όπως προανέφερα. Δεν θέλω όμως να σας κουράσω άλλο. Και για να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε στις σημερινές απαιτήσεις των κυβερνήσεων των τελευταίων χρόνων, με τα χαράτσια που επιβάλλουν, στην ακρίβεια της ενέργειας στην ακρίβεια των τροφίμων και προϊόντων πρώτης ανάγκης και να επιβιώσουμε, ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ και ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

• Γενναίες αυξήσεις στις συντάξεις, κύ-

ριες και επικουρικές.

• Έντιμο και πραγματικό υπολογισμός της σύνταξής μας με βάση τα πραγματικά κριτήρια.

• Επαναφορά της 13ης και της 14ης σύνταξης.

• Κατάργηση των μέτρων, που μείωσαν τις συντάξεις και αύξησαν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

• Απαιτούμε την επιστροφή των «κλεμμένων» από τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων.

• Να καταργηθεί ο Νόμος Κατρούγκαλου, όπως είχαν υποσχεθεί προεκλογικά, που όχι δεν καταργήθηκε, αλλά ενισχύθηκε με τον νόμο Βρούτση, την κατάργηση της προσωπικής διαφοράς, και πραγματική κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης.

• Απόδοση αναδρομικών, χωρίς προσφυγή σε δικαστήρια, και χωρίς περαιτέρω φορολόγηση, αφού ήδη έχουν φορολογηθεί.

Ευχαριστώ που με ακούσατε και όλοι μαζί ας αγωνιστούμε για τα κεκτημένα που μας έχουν αφαιρέσει.

Σ.Σ. Έπειτα από τέτοια λαμπρά επιτεύγματα ως υπουργός, ο κ. Γ. Κατρούγκαλος διορίστηκε σύμβουλος στον Ο.Η.Ε. Οπότε υπάρχουν ελπίδες ο κόσμος να γίνει καλύτερος, δικαιότερος, πιο ηθικός!!!!!!

Οι «Greeks» (οι Έλληνες εφοπλιστές)

Παρά τις ασάφειες στις νομοθεσίες και στους κανονισμούς περί απανθρακοποίησης της Ναυτιλίας, τα βιβλία των παραγγελιών νέων πλοίων στα Ναυπηγεία της Άπω Ανατολής (Νότια Κορέα, Κίνα, Ιαπωνία) είναι φουλ, με τις παραδόσεις να φτάνουν ως το 2027. Πρώτοι, πάντως στις παραγγελίες είναι οι Κινέζοι με 554 νέες παραγγελίες το τελευταίο δωδεκάμηνο, δεύτεροι οι Ιάπωνες με 496 και τρίτοι οι «Greeks» με 317 μονάδες ή με 359 κατ' άλλη έκθεση-υπολογισμό, δηλαδή από 40-53% παραπάνω από τις περσινές παραγγελίες. Μόνο στο διάστημα 01/09/2023 έως 15/11/2023 οι «Greeks» είχαν παραγγείλει 50 πλοία.

Ποιοι είναι οι πρώτοι; Η Αγγελική Φράγκου έχει παραγγελίες για 22 πλοία, ο Κρίτων Λεντούδης για 28, ο Γ. Οικονόμου για 22, ο Γ. Προκοπίου για 30 και η Μαρία Αγγελικούση για 21. Πόσο κοστίζουν; Για παράδειγμα τα 2 απ' τα 21

της MARAN (Αγγελικούση) θα κοστίσουν πάνω από 230 εκατομμύρια δολάρια έκαστο. (Αυτή βέβαια είναι η εξαίρεση, ειδικών φορτίων, τα συνήθη δ/ξ η bulk μεσαίου μεγέθους κοστίζουν 40-60 εκατομμύρια δολάρια το καθένα).

Όπως και να έχει τα ποσά που διατίθεται είναι τεράστια. Και η Ελλάδα, σαν χώρα, τι ακριβώς κερδίζει από την πρώτη στον κόσμο «ελληνόκτητη» ναυτιλία;

Οι Έλληνες ναυτικοί, ο

«έτερος πυλώνας» του «θαύματος» της ναυτιλίας μας, αυτοί που βοήθησαν με τη ναυτοσύνη τους να συντελεστεί αυτό το θαύμα. Όπως τα καταφέραμε, με τις συντονισμένες «προσπάθειες» κυρίως της ανίκανης πολιτείας, του αδηφάγου -κατά το μεγαλύτερο μέρος- εφοπλισμού, αλλά και εμάς των ιδίων, των ναυτικών, κερδίσαμε το παράσημο της «ανοικτής παλάμης».

(Τα στοιχεία από τον ιστότοπο «MARITIMES»).

Αληθεύει άραγε;

Γερμανική περιβαλλοντική οργάνωση κατήγγειλε τον Βούλγαρο καπετάνιο (μικρού ασφαλώς) κρουαζιερόπλοιου που κινείται στους μεγάλους ποταμούς της χώρας, στον Ρήνο εν προκειμένω, ότι δολοφόνησε 12 ψάρια με την προπέλα του πλοίου του. Οι λιμενικοί που πήγαν να τον συλλάβουν του εξήγησαν πως δεν μπορούσαν να κάνουν αλλιώς, εφόσον υπάρχει καταγγελία. Τον συμβούλεψαν πάντως να πει στον εισαγγελέα που θα τον πάνε, πως μετανιώνει για την πράξη του, ώστε να ελαφρύνει τη θέση του.

(Από το διαδίκτυο).

Οι πέντε πλουσιότεροι άνθρωποι στον πλανήτη

Οι πέντε πλουσιότεροι άνθρωποι στον πλανήτη στο τέλος του 2023 ήταν οι Μπερνάρ Αρνώ (Γάλλος) με περιουσία πάνω από 200 δις δολάρια, ο Ελον Μασκ (κοντά στα 200 δις δολάρια), Τζεφ Μπέζος (περί τα 180 δις δολάρια), Λάρι Εντison και Γουόρεν Μπάφετ με πάνω από 100 δις δολάρια ο καθένας (οι τέσσερις τελευταίοι Αμερικανοί). Η αξία της περιουσίας και των 5 είναι 869 δις δολάρια.

Συνολικά υπάρχουν περί τους 3.200 δισεκατομμυριούχοι στον πλανήτη, απ' τους οποίους οι 735 είναι Αμερικανοί, 562 κινέζοι και 169... Ινδοί. Φυσικά την περιουσία τους δεν την απέκτησαν με τη δουλειά τους (δούλεψε για να φας και κλέψε να 'χεις), αλλά αυτό είναι ίσως το μικρότερο κακό. Το χειρότερο είναι πως δεν πληρώνουν ου-

σιαστικά φόρους. Πως με τη δύναμη του χρήματος επηρεάζουν τις κρατικές εξουσίες. Πως εκμεταλλεύονται άγρια τους υπαλλήλους τους. Πως δεν ανέχονται κριτική. Και εμείς διερωτόμαστε και διαμαρτυρόμαστε γιατί ανεβαίνει ραγδαία η ακροδεξιά στην Ευρώπη.

Όταν οι κοινωνίες βλέπουν την ασυδοσία του μεγάλου κεφαλαίου, την αδυναμία της αριστεράς να αλλάξει κάτι δραστικά και το «δούλεμα» που υφίστανται από το σύνολο των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων και θεσμών, προσπαθεί να αντιδράσει στηρίζοντας κάτι και κάποιους που σίγουρα δεν πιστεύει, αλλά επειδή βλέπει πως το/τους φοβούνται (ή πως προσποιούνται πως φοβούνται), αυτοί που τόσο απροκαλύπτα τις εκμεταλλεύονται.

Βιβλιοπαρουσίαση

Το 78ο βιβλίο του Ρήγα Καππάτου στα 60 χρόνια της συγγραφικής δραστηριότητάς του.

Δίγλωσσο, Ελληνικά-Γαλλικά

Η παρούσα ανθολογία δεν είναι μία οποιαδήποτε ανθολογία γαλλικής ποίησης. Καλύπτει την περίοδο από το 1770 έως το 1934, απ' όπου επελέγησαν να την αποτελέσουν 10 ποιήτριες της ρομαντικής γαλλικής ποίησης. Είναι δε βέβαιο ότι η ανθολογία αυτή στοχεύει να αντιπροσωπεύει το καλύτερο εκείνης της περιόδου και η επιτυχία της είναι μάλλον αδιαμφισβήτητη, κρίνοντας από τα ποιήματα και τις ποιήτριες που την αποτελούν. Αλλά και το αποτέλεσμα, εμπνεόμενες, κυρίως, από τον έρωτα, τη γυναικεία ομορφιά, τη ζωή και τη φύση, χωρίς να αφήνουν έξω τον θάνατο. Επίσης, όλες οι ποιήτριες της συλλογής είναι επιλεγμένες με αποτελέσουν μία λεγεώνα διαμαρτυρίας, ενάντια στον εγκλεισμό των γυναικών και στην ανθρπνική απαξίωσή τους από τις κοινωνίες εκείνου του καιρού. Παράλληλα, εκφράζουν τη δυσαρέσκεία τους για τις κοινωνικές προκαταλήψεις εναντίον τους, συνήθειες και σχέσεις, χρησιμοποιώντας το μόνο μέσο διαμαρτυρίας που είχαν στη διάθεσή τους και στο οποίο ήταν κυρίαρχες: την ποίηση.

Γυναίκα

Λουκία Ντελαρύ- Μαρντρίς (1880-1945)

Περίλοκη σάρκα που προσφέρεται στον ανδρισμό,

Γυναίκα, βαθιά αμφορέα ηδύτητας όπου αναπαύεται η χαρά,

Εσύ που αντιστρέφεις τον έρωτα και δολοφονείς, άγρα λευκή.

Πονεμένο αυγό όπου αναπαύεται η αιωνιότητά μας,

Γυναίκα που χάνεις τη ζωή στο αποσπερνό όπου είναι η νεότητά σου

Πεθαίνει, και επιζητεί για περιπτεές, ανωφέλετες μέρες,

Σε αμφισβητούν, ξεπερασμένη και δεν σε κοιτάνε πια,

Μέσα στη σκοτεινιά του πεπρωμένου όπου πληγώνεται η υπαρξή σου,

Ανθρώπινη φύση χωρίς δύναμη, υπομονετικό ήμισυ

Του κόσμου, ω! αιώνια συντρόφισσα, Ω! εγώ η ίδια!..

Γυναίκα, γυναίκα, ποιος λοιπόν θα σου πει πως σε αγαπώ

Από μία καρδιά τόσο γεμάτη αγάπη και τόσο βαριά από έλεος;

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ταχυδρομικές Υπηρεσίες

 Ο Σύλλογος Ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας» θέλει να ενημερώσει τους Συναδέλφους, αλλά και όλους τους Κεφαλονίτες ότι:

Κατά την πολυετή συνεργασία του με τα ΕΛ.ΤΑ. Κεφαλονιάς, αλλά και με την τελευταία εμπειρία του κατά την διενέργεια της επιστολικής διαδικασίας εκλογών για την ανάδειξη του Διοικητικού Συμβουλίου, διαπίστωσε πλημμελή εκτέλεση του ταχυδρομικού έργου, που αποτέλεσμά είχε πολλές εφημερίδες να μην φτάσουν στα χέρια των παραληπτών ή να έφτασαν με πολυήμερη καθυστέρηση, επίσης κάποιοι φάκελοι με το ψηφοδέλτιο χάθηκαν (ποτέ δεν παραλήφθηκαν). Κάναμε επαφές με τα διοικητικά στελέχη του τοπικού ταχυδρομείου και πέρα από τις διαβεβαιώσεις, ότι από δω και πέρα θα εκτελείται το ταχυδρομικό έργο με την προσήκουσα επιμέλεια και σοβαρότητα, έγινε σαφές ότι η έλλειψη Ταχυδρομικών Διανομέων ευθύνεται για τα προβλήματα που παρουσιάζονται.

Ελέγχοντας όμως βαθύτερα, προσπαθώντας να καταλάβουμε πώς εκτελείται το ταχυδρομικό έργο και σε άλλες περιοχές της χώρας και ανατρέχοντας στις εφημερίδες της κυβέρνησης, διαπιστώσαμε τις τεράστιες ευθύνες των υπευθύνων της τοπικής αυτοδιοίκησης, εξαιτίας των παραλείψεων της.

Βάσει Νόμου η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι υποχρεωμένη, με δικές της δαπάνες, να κατασκευάσει σε κάθε χωριό ή οικισμό, υποδομή τέτοιας χωρητικότητας όσοι οι κάτοικοι του χωριού ή του οικισμού, με ονομαστικές ταχυδρομικές θυρίδες και να παραχωρεί το κλειδί της θυρίδας στον ιδιοκτήτη της, του οποίου το όνομα θα αναγράφεται στην θυρίδα.

Έτσι το ταχυδρομικό έργο απλοποιείται και διευκολύνεται. Ο Διανομέας βάζει την αλληλογραφία στην θυρίδα του παραλήπτη και ο παραλήπτης επισκέπτεται την θυρίδα του και παίρνει την αλληλογραφία του.

Στην Κεφαλονιά βέβαια η τοπική αυτοδιοίκηση διαχρονικά κωφεύει, δεν ξέρουμε όμως πόσοι συμπατριώτες το γνωρίζουν, ώστε να διεκδικήσουν να τηρηθούν τα δέοντα και αυτονομία.

Βέβαια και οι νομοθέτες φέρουν την ευθύνη τους, γιατί δεν υπάρχει κάποια επιμέλεια και επιθεώρηση, ώστε οι νόμοι να τηρούνται.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας».

Νόμοι – κανονισμοί – παραβάσεις - πρόστιμα

 Νόμοι και κανονισμοί φτιαγμένοι στο γόνατο, πρόχειροι, που δημιουργούν αντί να λύνουν προβλήματα, για αυτό και αλλάζουν συνεχώς. Και τιμωρίες για τις παραβάσεις τους, συχνά εξοντωτικές. Εννοούμε φυσικά τις παραβάσεις που ο πολίτης-μεροκαματιάρης δεν γνωρίζει ότι διέπραξε γιατί κανείς δεν φρόντισε να τον ενημερώσει σωστά, συστηματικά. Και φυσικά ο πολίτης στην προσπάθειά του να αυτοπροστατευτεί από τις παγίδες που του στήνουν οι διάφορες «αρχές» και οι διάφοροι «αρμόδιοι» αναγκάζεται να σκαρφιστεί τρόπους αντίδρασης. Μια σχέση αντιπάθειας ανάμεσα στο κράτος, στις διάφορες μορφές του και στον πολίτη. Η οποία αντιπάθεια συνεχώς εντείνεται, γιατί το κράτος αδιαφορεί ή αδυνατεί να ψάξει να βρει τι φταίει. Η έλλειψη παιδείας γενικά, η έλλειψη πνευματικής καλλιέργειας, η έλλειψη κριτικής σκέψης ειδικότερα. Καλή η συσσώρευση γνώσεων, αναγκαίος όμως ο σωστός τρόπος, ο βαθμός και ο τομέας εφαρμογής τους. Σε συνδυασμό με την αναισθησία που κατοικοεδρεύει σε μεγάλο τμήμα του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα, οφειλόμενη κυρίως στη σιγουριά της μονιμότητας.

Φυσικά η κοινωνία δεν αποτελείται από αγέλους. Το ψάρι όμως βρωμάει από το κεφάλι. Και είναι παραλογισμός ο «κατήγορος» κράτος-διοίκηση, στην όποια μορφή του, να είναι συγχρόνως και δικαστής, να επιβάλλει ποινές-πρόστιμα. Αυτή είναι δουλειά της δικαιοσύνης. Η προσφυγή όμως σ' αυτήν έχει σχεδόν απαγορευτικό κόστος, οπότε ο «ένοχος» πολίτης βρίσκεται παγιδευμένος από ένα κράτος-εχθρό, που ειρωνεύεται και από πάνω πως διαθέτει «Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη».

Οικονομικά (Τα στοιχεία από τον αθηναϊκό τύπο)

Δηλώσεις εισοδήματος στην εφορία, το 2022, 379 κλάδων αυτοαπασχολούμενων. Επιχειρήσεις ή άτομα.

Κάτω των 30.000€.....	140 κλάδοι
Από 30.000 έως 100.000€.....	174 κλάδοι
Πάνω από 100.000€.....	63 κλάδοι
Σύνολο 377 (:) κλάδοι.....	λείπουν 2

Ενδεικτικά

Γιατροί 23.471 άτομα.....	46.640€ κατά μέσο όρο
Ηλεκτρολόγοι 8.473 άτομα.....	32.635€ μέσο όρο
Υδραυλικοί 8506 άτομα.....	29.463€ μέσο όρο
Οδοντίατροι 28.289 άτομα.....	10.907€ μέσο όρο
Δικηγόροι 35.967 άτομα.....	22.890€ μέσο όρο
Αρχιτέκτονες 10.468 άτομα.....	18.765€ μέσο όρο
Εκμεταλλετές ταξί 29.108 άτομα.....	16.281€ μέσο όρο

Επιχειρήσεις

Χονδρέμποροι προϊόντων καπνού.....198
1.295.861€ μέσο όρο

Λιανέμποροι καυσίμων κίνησης.....3.466
772.276€ μέσο όρο

Παραγωγή ζωοτροφών.....(:)
484.310€ μέσο όρο

Κατασκευαστές πλαστικών ειδών συσκευασίας 72
377.211€ μέσο όρο

Επιχειρήσεις κρέατος.....60
312.074 ευρώ μέσο όρο

Φαρμακοποιοί.....7.642
301.639€ μέσο όρο

Ενδεικτικά νούμερα βέβαια, φυσικά μέσοι όροι, όμως πολλά συμπεράσματα βγαίνουν αν ληφθεί υπ' όψη πως οι αυτοαπασχολούμενοι στην Ελλάδα είναι περίπου το 30% του εργατικού δυναμικού της, στην Ιταλία το 21%, ενώ στη Δανία το 8% και σε Γερμανία-Σουηδία το 9%.

Οικονομικά 2

Οίκοι αξιολόγησης, αναλύσεις οικονομολόγων, εκθέσεις τραπεζών, ανακοινώσεις κυβέρνησης και

κομμάτων δημοσιοποιούν τις εκτιμήσεις τους για την οικονομική κατάσταση της χώρας, για τις προοπτικές, τις αδυναμίες και τα «ατού» της.

Κατά περίεργη σύμπτωση κανείς τους δεν αναφέρεται στην τεράστια φοροδιαφυγή

των 20 δις ευρώ ετησίως. Δεν είναι εισοδήματα που δεν πληρώνουν φόρους αυτό το ποσό των 20 δις ευρώ. Είναι φόροι που δεν τους πληρώνουν αυτοί που υποχρεούνται. Και δεν είναι 20 δις € έως τώρα. Είναι 20 δις ευρώ κάθε χρόνο. Και τουλάχιστον τα 15 δις (κάθε χρόνο) θα μπορούσαν να εισπραχθούν. Δεν εισπράττονται όμως, γιατί παρά τις εξαγγελίες-φανφάρες των κατά καιρούς «υπευθύνων», ότι πήραν αυτά τα μέτρα και ψήφισαν τον τάδε νόμο, τίποτα ουσιαστικά δεν κάνουν, γιατί δεν θέλουν, γιατί όλοι τους, ποιος λίγο ποιος πολύ, είναι συνένοχοι. Οι νόμοι τους θυμίζουν χρησμούς σαν το γνωστό «ήξεις, αφήξεις ου» με τη σημασία να αλλάζει ανάλογα αν το κόμμα θα μπει πριν ή μετά το «αφήξεις». Ή γιατί διατυπώνονται ...σαφέστατα, απλά, όπως «...n υποπερίπτωση ii της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2, του άρθρου 2ν. 2525/1997 (Α' 188), η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 11β' του άρθρου 59ν. 3996/2011(Α' 188), αντικαθίσταται...». Ή γιατί εφαρμόζονται σε «ελεύθερη μετάφραση» όπως το πόθεν έσχες των βουλευτών. Κανείς δεν δηλώνει το πόθεν, μόνο το έσχες.

Ή λόγω της συμμετοχής τους στα συμβαίνοντα στους λεγόμενους φορολογικούς παραδείσους-κλεπταποδόχους.

Στους καυγάδες μεταξύ των κομμάτων, είτε στις ανακοινώσεις τους, είτε στην (άδεια συνήθως) αίθουσα συνεδριάσεων της Βουλής, άκρα σιωπή για τέτοια θέματα, κουβέντα, κάνουν την παλαβή ποιούν τη νήσαν οι κατά τα άλλα λαλίστατοι πολιτικοί μας.

Papers και leaks

Τα Panama papers, τα Pandora papers, τα Luxemburg leaks αναφέρονται σε εκατομμύρια ηλεκτρονικά έγγραφα που διέρρευσαν από «φορολογικούς παραδείσους» και περιείχαν λεπτομερώς ποιοι πολιτικοί, επιχειρηματίες, δημόσια πρόσωπα και εγκληματίες (:) (δηλαδή οι άλλοι προαναφερθέντες τι είναι;) χρησιμοποιούν αυτούς τους «παραδείσους» για να κρύβουν εισοδήματα και περιουσιακά στοιχεία. Εκμεταλλούμενοι φυσικά τα «παράθυρα-κερκόπορτες» στο κατ' ευφημισμό «νομικό οπλοστάσιο» που αφήνουν ανοικτά οι φιλοπάτριδες, δίκαιοι και αδιάφοροι νομοθέτες όλων των κρατών του πλανήτη.

Εμάς όμως μας ενδιαφέρουν κυρίως τα του οίκου μας. Απ' τον οποίο «οίκο», όλο και ξεπετιούνται καινούργια ονόματα που πλουτίζουν τους καταλόγους του περιοδικού Forbes, των εκατομμυριούχων-δισεκατομμυριούχων ανά την υφήλιο. Ονόματα που σίγουρα θα περιλαμβάνονται στη λίστα της ντόπιας φοροδιαφυγής των 20 δις ευρώ, αν υπήρχε τέτοια λίστα. Φοροδιαφυγή-δικαιολογία για την μη ύπαρξη «δημοσιονομικού χώρου» που προβάλλεται στα αιτήματα για αύξησης συντάξεων ή επιστροφή μέρους έστω τον κλεμμένων (όπως στην περίπτωση των συνταξιούχων ποντοπλών ναυτικών).

«Δημοσιονομικός χώρος» που επιτρέπει όμως επιστροφές

αναδρομικών έως και 50.000 ευρώ, έπειτα από επανυπολογισμούς συντάξεων κάποιων κοινωνικών ομάδων. Οι οποίες συμπλήρωσαν 35-40 χρόνια υπηρεσίας, όσα 8ωρα δηλαδή περιλαμβάνονται σε αυτά τα 35-40 χρόνια. Και τα ισάριθμα υπόλοιπα 16ωρα, εκτός τόπου δουλειάς, να τα διαθέτουν όπως θέλουν, οι διάφοροι «δίκαιοι» νόμοι τύπου Κατρούγκαλου-Βρούτση έκριναν πως ούτε το 10% τέτοιων ποσών δεν θα έπρεπε να μας επιστραφούν, έστω κι αν τα 20-25 χρόνια της θαλάσσιας υπηρεσίας μας περιέχουν υπερδιπλάσια των στεριανών 8ωρα είτε εργασίας (και υπό ποιες συνθήκες), είτε ετοιμότητας προς αντιμετώπιση κάθε είδους κινδύνου, είτε εντός του πλοίου ή στα παραπλέοντα. 20-25 χρόνια εντός του τόπου εργασίας, χωρίς ούτε 1 λεπτό σπιτικής ξεγνοιασιάς. Κι αν προβληθεί ο ισχυρισμός πως στη στεριά είχαν ασφαλιστικές κρατήσεις για όλα αυτά τα 35-40 χρόνια, άρα... αντιπαραβάλλουμε το γεγονός πως επί δραχμών, στην προ Ανωμερίτη εποχή, η σύνταξη πλοιάρχου ήταν ίση με κλητήρα Νομαρχίας και σε κάποιες περιπτώσεις οι ασφαλιστικές εισφορές ήταν μεγαλύτερες από τη σύνταξη. Πασίγνωστα, χιλιοειπωμένα πράγματα, ποιος ακούει όμως; Ο Παναμάς, το Λουξεμβούργο, η Ελβετία, το Λιχτενστάιν, εκεί που εστιάζεται το ενδιαφέρον αυτών που αποφασίζουν, ευρίσκονται τόσο μακριά.

ΑΝΟΙΞΗ

(της Κατερίνης Γαρμπή-Μωραϊτή)

Μια καινούρια Άνοιξη αξιώθηκε να ζήσω και φρέσκα τριαντάφυλλα να τα μοσχομουρίσω. Ο ανοιξιότικος αέρας φορτωμένος μυρωδιές ελουλούδισε η φύση και εγέμισ' ομορφιές. Τα πουλάκια ζευγαρώνουν και με γλύκα τραγουδούν και οι περσινές φωλίτσες έτοιμες να τα δεχτούν. Στου σπιτιού μου την αυλή τα λουλούδια μου μιλούνε κι οι κάμποι όλοι ανθίσανε να πας σε προσκαλούνε. Σπαρμένους σύννεφα ο ουρανός κι η φύση οργιάζει κι εκεί ψηλά παίζει κρυφτό τ' αλήτικο φεγγάρι. Μια καινούργια νιότη τη φύση αγκαλιάζει Να την χαρείς απλώτερα μ' αγάπη σε προστάζει...

Ο ποιητής της θάλασσας και των καπμών των ναυτικών. Λιμάνι Αργοστολίου

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 17/4/2024

Ο Σύλλογός μας εν ενεργεία και συνταξιούχων ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας» χαιρετίζει και συμμετέχει στην απεργιακή κινητοποίηση που κήρυξαν η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία (Π.Ν.Ο.), τα Ναυτεργατικά σωματεία, καθώς κι Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες και Σωματεία. Καθημερινά η εργατική-λαϊκή οικογένεια στενάζει από την ακρίβεια στα είδη πλατιάς κατανάλωσης, την ενέργεια, τον πληθωρισμό, τη φοροληλασία του εισοδήματος, ενώ παράλληλα έχει να αντιμετωπίσει τις κατασχέσεις και το ξεσπίτωμα εκατοντάδων συνανθρώπων μας. Την όλο και βαθύτερη εμπορευματοποίηση της υγείας, με πρόσφατη τραγική εξέλιξη την ενεργοποίηση του νόμου για τα απογευματινά, επί πληρωμή χειρουργεία, που δημιουργεί ασθενείς-πελά-

τες, θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή των εργαζόμενων, καθώς και την παραπέρα υποβάθμιση και ιδιωτικοποίηση της δημόσιας παιδείας, όπως συμβαίνει και στον χώρο μας, με τη ναυτική εκπαίδευση. Η κυβέρνηση από την άλλη βρίσκει δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς και με πρόσχημα την «προστασία της ναυτιλίας», το «εθνικό συμφέρον», συμμετέχει ενεργά στους σχεδιασμούς Ε.Ε. - ΝΑΤΟ, για την προστασία των εφοπλιστικών συμφερόντων, υπονομιεύοντας την ασφάλεια των ναυτεργατών. Στον χώρο μας οι εφοπλιστές σπάνε κάθε ρεκόρ κέρδους, από την εκμετάλλευση των ναυτεργατών, σε όλες τις κατηγορίες πλοίων, ιδιαίτερα την περίοδο αύξησης της τουριστικής-επιβατικής κίνησης, αλλά και από την μεταφορά εμπορευμάτων κ.ά. Εμείς όμως δουλεύουμε 6 με 8

μήνες και ζούμε τις οικογενειές μας όλο τον χρόνο. Είναι διαχρονικά ένοχη η αντιλαϊκή πολιτική των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων. **Διεκδικούμε:**
- Εφαρμογή και ανανέωση των ΣΣΕ, με μισθούς, που να καλύπτουν τις αυξημένες ανάγκες μας. Οργανικές συνθέσεις, ενάντια σε νόμους (4150/2013 κ.ά.) που υπηρετούν τους εφοπλιστές, με την εντατικοποίηση της εργασίας, αυξάνοντας τα εργατικά ατυχήματα.
- Κοινωνικοασφαλιστική προστασία των ανέργων και συνολικά των ασφαλισμένων, ενάντια στην υποστελέχωση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας υγείας και με την απαιτούμενη υλικοτεχνική υποδομή.
- Ναυτική εκπαίδευση και μετεκπαίδευση, αποκλειστικά δημόσια, δωρεάν, ανώτατη, και σύγχρονη.

- Να αποσυρθεί η εργασία του Ιδρύματος Ευγενίδη, που υποβαθμίζει και απαξιώνει τα διπλώματα και παραδίδει τη ναυτική εκπαίδευση σε επιχειρηματικούς ομίλους.
- Οι υπηρεσίες του υπουργείου Ναυτιλίας, ΥΝΜ, ΣΩΣΤΙΚΑ, ΑΝΥΕ, να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ναυτεργατών.
- Επαναφορά όλων των απωλειών των συνταξιούχων (δώρα κ.ά.) για να μην αναγκάζονται να δουλεύουν για να τα βγάλουν πέρα. **Διεκδικούμε**
- Ό,τι μας έχει αφαιρεθεί από τις συντάξεις, υγεία, κοινωνικές παροχές, δικαιώματα, που είναι πληρωμένα σε όλο μας τον εργασιακό βίο αλλά και σήμερα πληρώνουμε.
- Τα προβλήματα που μας έχουν φορτώσει όλες οι κυβερνήσεις είναι εδώ και ζητούν άμεση

λύση...

- Στην κατάργηση του παράνομου, καταχρηστικού και άδικου τρόπου με τον οποίο εφαρμόστηκε και εξακολουθεί να εφαρμόζεται η εισφορά αλληλεγγύης Συνταξιούχων, του μνημονιακού νόμου (ν. 3986/2011).
- Στην εξομοίωση των συντάξεων του ΝΑΤ, με τις σημερινές παρεχόμενες συντάξεις, έτσι ώστε να καταργηθεί η επαίσχυντη προσωπική διαφορά, η οποία είναι εφεύρεση των νόμων 4387/2016 & 4670/2020, που κατατάσσουν τους συνταξιούχους σε κατηγορίες προ του 2016 και μετά του 2016, οι οποίες αλλάζουν κάθε χρόνο. Στην άμεση απόδοση των πληρωμένων δώρων μας και όχι στα επιδόματα. Όλοι μαζί στον αγώνα για να σώσουμε τις ζωές μας, γιατί μόνο ο λαός σώζει τον λαό.

Πώς υπολόγισαν τις συντάξεις των ναυτικών; Τι πρέπει να υπολογίσουν;

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Ειδικότερα με τα άρθρα 14 και 33 του ν. 4387/2016, όπως ισχύουν, και τις κατ'εξουσιοδότηση των διατάξεων αυτών εκδοθείσες αριθ. 26083/887/2016 (Β 1605) και Φ11321/οικ.10772/382/2021 (Β1082) Υ.Α. επανυπολογίστηκαν από 1.1.2019 οι καταβαλλόμενες ή καταβλητέες κατά την 15.5.2016 κύριες συντάξεις, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον εν λόγω νόμο...» βγάλατε κάποια άκρη... Αναφορικά λοιπόν με τα ανωτέρω σημειώνουμε τα ακόλουθα: Μόνο τον τυφλό ή κακόπιστο δεν αντιλαμβάνεται πως η αντιμετώπιση των Συνταξιούχων ποντοπόρων ναυτικών από την πολιτεία είναι εγκληματική, ακατανόητη, περιφρονητική, αφού τα χρόνια ασφάλισης των στεριανών τα υπολογίζει με 300 ημέρες ανά έτος, ενώ των Ναυτικών με 456 ημέρες ανά έτος (σχέση 1 προς 1,52) και σωστά γιατί αυτά ανταποκρίνονται στις εισφορές αμφοτέρων.

Το φαινόμενο να μην δοθεί η περσινή αύξηση του 7,75% σε κανέναν σχεδόν συνταξιούχο ναυτικό (ελάχιστοι την πήραν, που καταφανώς είχαν 30 χρόνια πλεύσιμα), αλλά ούτε και η μικρή φετινή, έγκειται στο γεγονός ότι κατά τους υπολογισμούς τους δεν συμπληρώνουμε 30 χρόνια υπηρεσίας. Για να πιάσουμε τα 30 χρόνια χρειαζόμαστε πραγματική υπηρεσία 19 χρόνια και 9 μήνες (19,75 x 1,52 = 30 χρόνια) την οποία όλοι σχεδόν οι ναυτικοί έχουμε.

Πιο απλά: Οι στεριανοί για 30 χρόνια πληρώνουν εισφορές (30x300) = 9.000 ημερών. Οι ναυτικοί σε 19,75 χρόνια πληρώνουν εισφορές (19,75x456) = 9.006 ημερών.

Δεν είναι του παρόντος να αναφερθούμε στον επανυπολογισμό των παλαιών συντάξεων (αυτό-εξευτελισμός του κράτους, παραδοχή της ανικανότητας τους, με θύματα όμως εμάς) ούτε στον διαχωρισμό σε συντάξεις προ ή μετά το 2016 (άλλη μια απόδειξη προχειρότητας και έλλειψη λογικής) ούτε στη ΔΗΘΕΝ έλλειψη «δημοσιονομικού χώρου». ΔΗΘΕΝ, αφού η φοροδιαφυγή/φοροκλοπή ανέρχεται στο τετρατάδες ποσό των 20 δις ευρώ ετησίως, θέμα για το οποίο ολόκληρο το συνένοχο πολιτικό φάσμα «κάνει την πάπια». Αναφερόμαστε όμως στην καταβολή και σε μας της οποίας αύξησης έχει δοθεί ή πρόκειται να δοθεί σ' όσους έχουν πάνω από 30 χρόνια πληρωμένες εισφορές, κάτι που ισχύει και για εμάς, αν οι διαχρονικά κυβερνώντες είχαν ίχνος αισθήματος δικαιοσύνης και αν γνωρίζουν απλές πράξεις αριθμητικής. Και επιτέλους να σταματήσει να υπάρχει αυτή η περιβόητη «προσωπική διαφορά» που έχουν τόσες φορές πει ότι είναι παράνομη και προεκλογικά είχαν υποσχεθεί ότι θα καταργηθεί! «Λησμονούν» φαίνεται το λαϊκό αίτημα. Σ' εμάς εναπόκειται να τους το θυμίζουμε.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας»

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2024

(Από τον Γραμματέα του Συλλόγου, Σπ. Τζάκη)

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Σε όλα τα μήκη και πλάτη της υδρογείου οι εργαζόμενοι ενώνουν και πάλι τη φωνή τους διατρανώνοντας την αλληλεγγύη, την αποφασιστικότητα και την αμετάκλητη απόφασή τους να εξακολουθήσουν να παλεύουν για έναν καλύτερο κόσμο, για ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά τους και τις οικογενειές τους. Έτσι και εμείς ο σύλλογος ναυτικών της Κεφαλονιάς χαιρετίζουμε την φετινή εργατική Πρωτομαγιά και υποκλινόμαστε στους αγώνες της εργατικής και ναυτεργατικής τάξης. Και στην αντιλαϊκή και αντεργατική κίνηση, που έκαναν όλες οι κυβερνήσεις από την έναρξη της φτιαχτής κρίσης και στην διάρκεια των μνημονίων, που σαν εξλαστήρια θύματα και προς όφελος του κεφαλαίου βρήκαν τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, κόβοντας μισθούς και συντάξεις, μειώνοντας το προσωπικό και τις θέσεις εργασίας σε όλους τους κλάδους της δουλειάς, καταργώντας τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, καταργώντας το κεκτημένο θωρο και στέλνοντας τους νέους μας στο εξωτερικό για να βρουν δουλειά, τους απαντούμε ότι δεν θα σταματήσουμε να διεκδικούμε αυτά που δικαιούμαστε και που κατακτήσαμε με τους αγώνες μας.

Ζητάμε και απαιτούμε το Νοσοκομείο να λειτουργήσει κανονικά, αφού αποκατασταθεί η πλήρης επάνδρωσή του από Ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Εκτός από το ότι είναι ντροπή να λειτουργεί με ελλιπές προσωπικό σε γιγαντούς και νοσηλευτές, είναι και επικίνδυνο για την πορεία των ασθενών. Θέλουμε και απαιτούμε την αποκατάσταση του οδικού δικτύου σε όλο το

νησί. Είναι απαράδεκτο να διαφημίζουμε την Κεφαλονιά σαν τουριστικό προορισμό και οι επισκέπτες τουρίστες να ταξιδεύουν σ' αυτούς του δρόμους που υπάρχουν.

Να λυθεί άμεσα το κυκλοφοριακό και οι θέσεις parking μέσα στο Αργοστόλι. Σαν Σύλλογος έχουμε πολλές φορές «ενοχλήσει» τις τοπικές αρχές και τον βουλευτή του νησιού, με λύσεις για τα ανωτέρω. Πάντα μας λένε ότι έχουμε δίκιο, αλλά δεν κάνουν κάτι.

Ενώνοντας τη φωνή μας με όλα τα ναυτεργατικά σωματεία ζητάμε να καταργηθούν όλοι οι αντεργατικοί νόμοι που ψηφίστηκαν από την πολιτεία τα τελευταία χρόνια που είναι ενάντια στα κεκτημένα, με τόσους αγώνες, δικαιώματά μας.

Ζητάμε, από την «φιλελεύθερη» κυβέρνηση της πολιτείας, την άμεση απόδοση όλων των αναδρομικών στους συνταξιούχους χωρίς φορολογικά χαράκια, από την ημέρα που άρχισαν οι περικοπές.

Αύξηση όλων των μισθών και συντάξεων με κατώτατο όριο όσο πρέπει για την ευπρεπή τους διαβίωση.

Επαναφορά και απόδοση της πληρωμένης 13ης και 14ης σύνταξης.

Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης και την άμεση απόδοση των νομοθετημένων 0,5% του προϋπολογισμού στα ασφαλιστικά ταμεία.

Τη διακοπή των ανατιμήσεων και την άμεση μείωση των τιμών στα βασικά προϊόντα ευρείας και λαϊκής κατανάλωσης. Την κατάργηση κάθε αντιλαϊκής και αντι-ασφαλιστικής νομοθεσίας.

Τη διακοπή της ανυπόφορης φορολόγησης (ΕΝΦΙΑ) και του πλειστηριασμού της πρώτης κατοικίας.

Διεκδικούμε για τους εν ενεργεία συνάδελφους ναυτεργάτες την κατάργηση των αντεργατικών νόμων, ανανέωση και εφαρμογή των ΣΣΕ με αύξηση στους μισθούς.

Διεκδικούμε και απαιτούμε την πλήρωση των οργανικών θέσεων εργασίας με τους διαθέσιμους προς εργασία Έλληνες ναυτικούς.

Να θεσπιστούν θέσεις εργασίας που να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες, που με την κατάργηση ορισμένων ειδικοτήτων οι υπάρχουσες έχουν υπερφορτωθεί με εργασία και ευθύνες. Να ληφθούν μέτρα προστασίας των ανέργων, που αν θεσπισθούν τα παραπάνω, ίσως να μην έχουμε ανέργους.

Να επανέλθει το θωρο και να πληρώνονται οι υπερωρίες.

Απαιτούμε την κοινωνική ασφάλιση για όλους τους εργαζομένους και συνταξιούχους.

Απαιτούμε την υποχρεωτική αναβάθμιση της δημόσιας ναυτικής εκπαίδευσης, που με την ανοχή της πολιτείας συνεχώς υποβαθμίζεται προς όφελος των ιδιωτικών σχολών.

Καταγγέλλουμε τους μπερλοκρατικούς πολέμους που σκοτώνουν τους λαούς (πρόσφατοι είναι αυτός ο καταστρεπτικός της Ρωσίας εναντίον της Ουκρανίας και η γενοκτονία των Παλαιστίνων που υφίσταται από το Ισραήλ) και ζητάμε τον άμεσο τερματισμό τους.

Το να ανταποκρίνεται η εκάστοτε κυβέρνηση στα αιτήματα των πολιτών και να τηρεί τις προεκλογικές υποσχέσεις της, μήπως είναι προς το συμφέρον αμφοτέρων; Και να μην αποδεικνύεται ότι όλα είναι όχι υποσχέσεις, αλλά προεκλογικά φούμαρα!

Δημογραφικό

«Ελληνίδες, τεκνοποιείτε γιατί χάνετε», υποτίθεται πως κάπως έτσι είναι το «μήνυμα» (σλόγκαν στα νεοελληνικά) των υπεύθυνων για την τύχη της Ελλάδας, αν υποθεθεί πως υπάρχουν τέτοιοι. Και συνεχίζουν: «Το 2000 τόσο, θα 'μαστε λιγότεροι κατά τόσα εκατομμύρια». Και τι κάνουν για να πείσουν τα νέα ζευγάρια να τεκνοποιούν, να αποκτούν κυρίως 3 παιδιά;

Εν σχέσει με τις ανάγκες μιας πενταμελούς οικογένειας, ουσιαστικά τίποτα. Θα πεις, τι να σου κάνει το κράτος αφού δεν έχει αρκετά έσοδα; Λάθος, μπορεί να έχει αρκετά έσοδα

αλλά δεν θέλει ή είναι ανίκανο να τα εισπράξει. Ίσως τα 20 δις ευρώ που όπως γράφεται είναι το ποσό της φοροδιαφυγής, να είναι αδύνατο να εισπραχθούν όλα, αυτά ούτε στη Γερμανία δεν γίνονται, όμως τα 15 δις ευρώ μπορούν να εισπραχθούν. Μια ματιά στον περίγυρό μας, όλοι βλέπουμε πού υπάρχουν αυτά τα 20 δις ευρώ. Όλοι εκτός από τους αρμόδιους. Αν εισπράττονταν αυτά τα 15 δις, τα πάντα θα μπορούσε να γίνουν. Και οι αναγκαίοι εξοπλισμοί και οι επανα-

φορά των συντάξεών μας στα προηγούμενα επίπεδα, αυτά που το ίδιο το κράτος καθόρισε, και το δημογραφικό να λυθεί. Η ιδιωτική πρωτοβουλία σε αυτό το τελευταίο θέμα, ίσως θα μπορούσε προσφέρει. Όπως η τελευταία, των Βαρδινογιάννηδων που προσφέρει 20.000€ σε κάθε εργαζόμενο στις επιχειρήσεις του (σε τέσσερις δόσεις) που αποκτά τρίτο παιδί. Στις «προσφορές» πάντως προς την κοινωνία, όσο περισσότερο συμμετέχει η ιδιωτική πρωτοβουλία, τόσο πιο ανίκανο αποδεικνύεται πως είναι το κράτος και οι χρυσοπληρωμένες πολυάνθρωπες υπηρεσίες του.